58- 308

Akbaba

Amerikadan kırk milyon liralık yağ, peynir, süt tozu alıyoruz.. (Gazeteler)

Sam Amca — Âfiyet olsun beyefendi!

1958 İKRAMİYE PLÂNI

2 1/2 milyon

APARTMAN DAİRELERİ
BAHÇELİ EVLER
PARA İKRAMİYELERİ

TÜRKİYE

BANKASI

● 2.5 Milyon liranın yarısı, yani 1.250.000 lirası Apartman Dairesi ile Ev ikramiyesi ve geri kalan 1.250.000 lirası para olarak dağıtılacaktır.

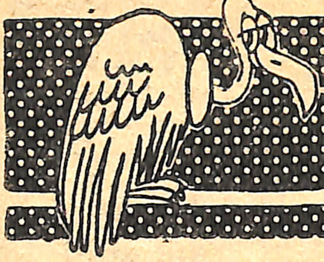
● 2.5 Milyon liranın tamamı ikramiye olup, KREDİ yani BORÇ değildir.

Her 150 liraya 1 kur'a numarası

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL d - 885

SAYI: 308 C.: 12 6 ŞUBAT 1958 ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ ★ FİATI 75 KURUŞ

Akbaba siyasi mizah gazetesi

Komünistlerimiz!

Yazan : *Yusuf Ziya Ortaç*

GAZETELERDE çıkan fotoğrafları siz de gördünüz elbet. Bunlar, bizim komünistlerimizmiş!.. Üstündeki büyük harflerle dizilmiş başlık olmasa, hatıra daha başka şeyler gelebilirdi: «İngiliz'lerin serbest bıraktığı E.O.K.A'cılar...», «Galata'da bir esrar tekkesi basıldı...», «Kuyumcu dükkânını soyan çeteciler...» gibi.

Suratlar, hepsinde eşit çizgileri taşıyor. Kimliklerini okuyunuz, o da tıpatıp birbirinin benzeri: çoğu işsiz takımından!

Bunlar, temeli ekonomik ve sosyal bir felsefe olan Marksizmin bizdeki öncüleri, ha?... Ayakların baş olması diyecektim ama, vazgeçtim. Beyinsiz başın ayaktan farkı ne!

Kaldırıma düşen komünizmden korkmayınız. O, ya fabrika helâsına orak çekiç çizerken, ya meyhane duvarına ilân yapıştırırken yakayı ele verir.

Ama, komünist propagandası Millî Eğitim kadrosuna sokulursa, mektep kitabı olursa, titriyelim!

Bizde komünizm çeşitli kılıklara girmiştir: Resim sergisi oldu, kordelâsını kime kestirdiler biliyor musunuz?.. İstanbul valisine değil, Güzel San'atlar Akademisi müdürüne de değil... Balıkçılar Cemiyeti reisine!.. Çünkü, o bir resim sergisi değil, bir propaganda sergisiydi: duvarda, gazapla sıkılmış yumruklar gibi kafalar seyrediyordunuz... Kalafat yerinde çizilmiş işçi kafaları!

Komünizm, edebiyat oldu: Mehmet Emin Yurdakul'ların, Yakup Kadri Karaosmanoğlu'ların, Abdülhak Hâmit'lerin, Hamdullah Suphi Tanrıöver'lerin alınlarına «battal» damgası vurulduğunu, millî edebiyat neslinin okuma kitaplarından süprüldüğünü hissiz gözlerle seyrettik. Yeni şiirin vezinsiz mısralarında «Bir ekmeği bölüşenler», «Doğacak güneşi bekliyenler», «Kırmızı men dillerini sallıyanlar» hep suçluyu kaldırımda arayan polisimizin göremediği sahici tehlikelerdi!

Bizde komünizmi besleyen iki ana meme vardır: kalem ve fırça!

Edebiyat ve resim soysuzlaştı mı, komünizmden korkunuz...

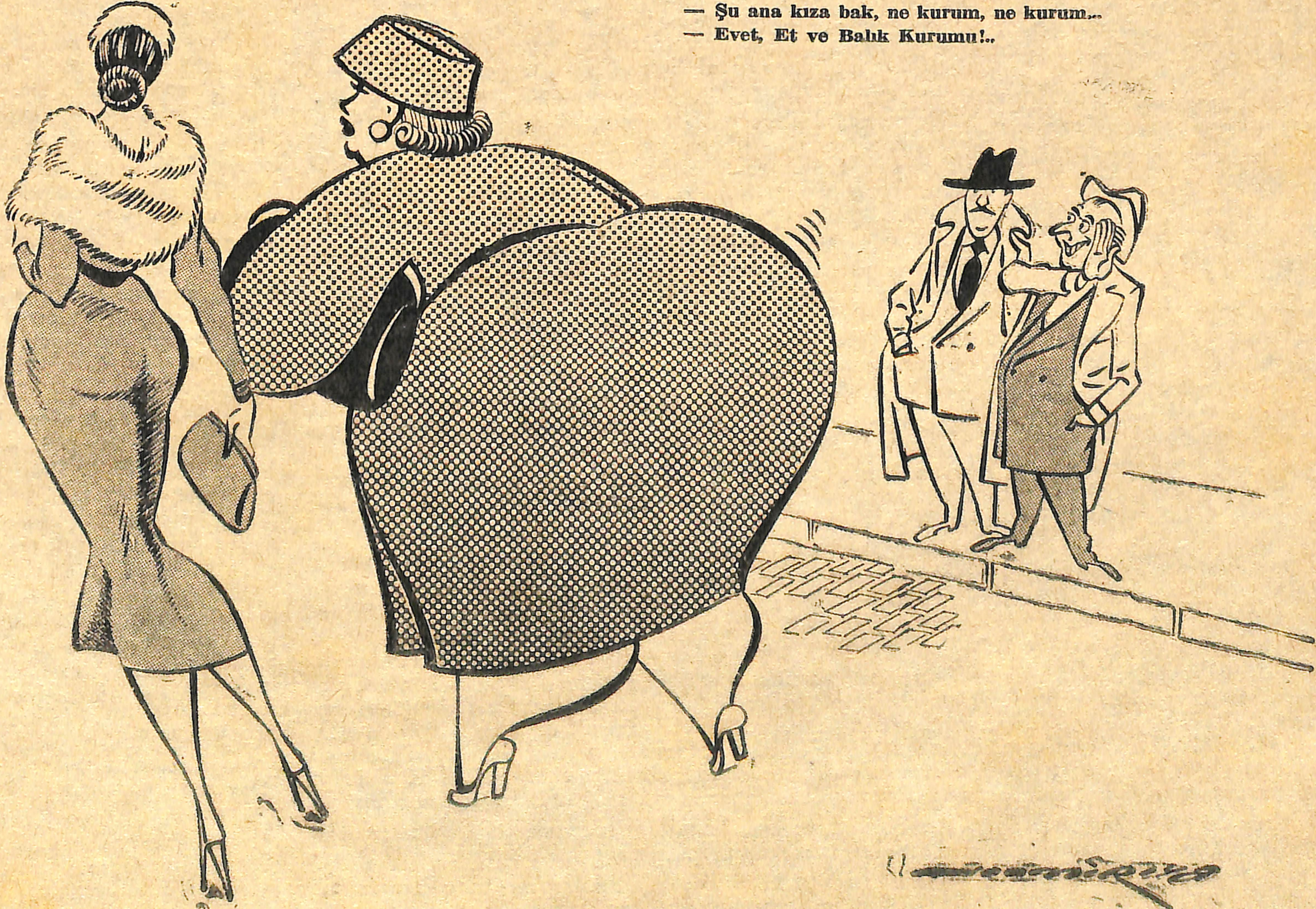
Soylu san'atkâr, komünist olamaz. Yeter ki, cemiyet ondan sevgisini esirgemesin.

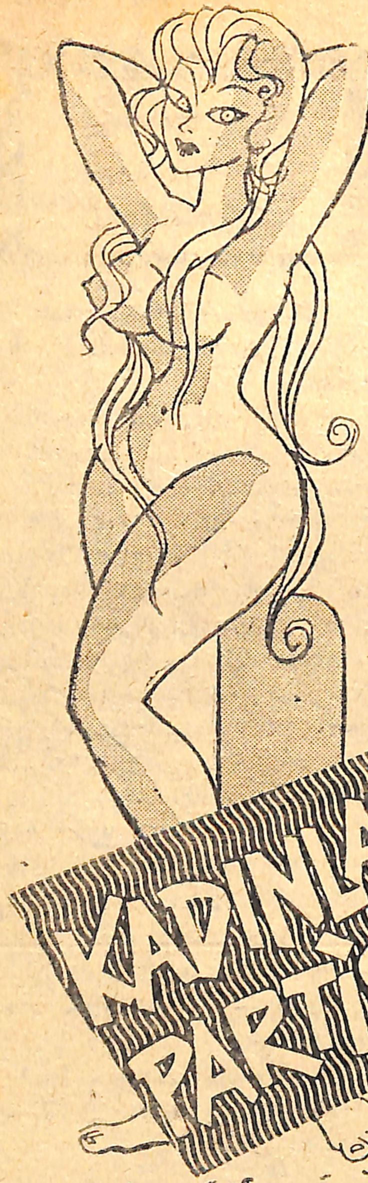
Değerlerimize, bir gençlik dalgasını, bütün ömür boyunca, Victor Hugo'nun Jean Valjean'ı gibi çektirmeye çalışmalıyız. Yirmi yaş, yirmi beş yaş, bir gönül yaşıdır. Yalnız, komşunun göz değmemiş güzel kızına değil, bakarsınız, bir kaldırım sürtüğüne de tutulur!

Allah, ki sıfatlarından ikisi «duyan» ve «gören» dir. Ama, diğer iki sıfatı da «affeden», «merhamet eden» değil midir?

Biz, onun kulları da duyduklarımızı ve gördüklerimizi unutmasını bilmeliyiz.

Asıl «milliyetçilik» budur. Değerler kaybetmek değil, değerler kazanmak!

KADINLAR PARTİSİ

★ Yazan : **ADNAN VELİ** ★

MESUDİYE hamamının göbek taşına çepeçevre oturmuşlar, Hamiyet'in getirdiği turşu kâsesini de orta yere koymuşlar, hem yiyorlar, hem konuşuyorlardı. Bıyıklı Mediha'nın vücudu enikonu terlediği için, eliyle bir teviye karnının üstünü ovalıyarak kirlerini kabartıyor, Yayvan Şadiye de, çatlak bir kâseyi yana eğmiş, içinde rastık sulandırıyordu.

Somyalı Fitnat dedi ki:

— Vallahi Mediha hanım kardeşim, sen asıl bunları Zilli Nebiye'den dinlemelisin. O anlatacak olsa, kör olayım, şaşar da kalırsın. O partiye ilk siftah Bakkal Naim'in karısı yazılmıya kalkmış da, kocası olacak herif Yeniçeri kısrağı gibi şahlanıvermiş.

— Kardeşim, ben orasını iyice duyamadım. Ne partisiymiş bu böyle?..

— Ayol, kadınlar da parti kuruyormuş diyerekten, gazeteler Tanrının günü yazıp duruyor. Okumadın mı?..

— Yooo.. Nereden okuyacağım kardeşim?.. Ayıptır söylemesi, bizim gusülhanede duran domates salçasını küf sarmış. Dört gündür, onu kaynatıp paklamıya uğraşıyorum. Ama, gazetenin yazdığını Zümbül hanım, bana her daim anlatırdı. Bunu niye anlatmadı acep?..

— Sen bunu Zümbül hanımdan değil, Nebiye'den dinle de gör.. Nebiye, bu işin doğrudan doğruya içinde..

— İyi ama, parti kurunca ne oluyormuş?..

— Bütün kadınlar rahat edeceklermiş **kardeşim.**

— Dünyada inanmam hemşire.. Mutbak işine bir çare icad olmadıktan sonra, kadın kısmının rahatı, ancak Cenneti âlâda olur. Şayet ki Cennete gitmek alnımıza yazılmışsa...

— Yooo, öyle deme kardeşim.. Parti işi, Cennet cehennem işine benzer mi hiç?.. Her bir şey akıl fikir üzerine kuruluyormuş..

— Kurulup da ne oluyormuş sanki?..

— Nebiye'nin demesine göre, hergün, her saat, sırf erkeklerin horozu ötmiyecekmiş.

— Ama, horozdan horoza fark var hemşireceğim. O Nebiye gelip de, benim aznavuru bir görsün bakalım. Eğer ki korkudan, dudakları şahrem şahrem yarılıp da, beş dakkanın içinde meşatlık kozalağına dönmezse, ben de şu saçlarımı, selâ vakti, hamam otuyla yolarım.

— Öyle deme Fitnat hanımcığım.. Eski zamane adamları, ne demiye, «Kadının fendi, erkeği yendi» demişler?.. Helbet bunun bir hikmeti var ki, demişler..

— Mademki erkeği yeniyormuş da, kadınlar ne demiye parti kuruyorlarmış?..

— Hah, işte orasını söyliyeceğim... Bu parti, esas erkeklere karşı değil..

— Ya kime karşı?..

— Kimseye karşı değil de, pahalılık üzerine, rahatlık üzerine imiş.

— Eh, onu anlarım.. Ama erkek milletiyle baş edilmez.. Pahalılık üzerine nasıl çalışacaklarmış?..

— Söz temsili, Zerzevatçı Salih'ten, diyelim ki bir baş lâhana aldın. Lâhanayı sana 60 dan verdi.

Çünkü ben bu kahve işini iyi yerden duydum. Hani, gümrüğe kahve geldi diyerekten, üç ay öncesi bir tevatür çıkmıştı ya?.

— Eeeee?..

— İşte o kahve geldikten sonra, İnhisar müdürünün baş kahvecisi bir lâpor yazmış. Lâporda diyesiymiş ki «Bu kahvenin beş çekirdeğinden iki tanesi çürüktür, işe yaramaz» diyesiymiş. Şimdi bu lâporun üzerine, bir gündelikçi tutmuşlar. O çekirdeklerin çürüklerini bir bir ayıklıyormuş. Sağlamlarını da bir tarafa koyuyormuş.

— Ayol binlerce çuval kahve, ayıklamakla başa çıkar mı kardeşim?.. Kaç senede biter bu iş?..

— Mayasıllı Zehra'nın oğlan hesaplamış da, bir dahaki seçimlere kadar bitermiş..

— Öyleyse o işden bize fayda gelmez kardeşim. Zaten benim dediğim de o ya.. Kadınlar bu işe bir sarıldılar mıydı, koparıp atacaklarmış.. Ama kadınlar partisinin işi, sırf kahve üzerine değil ki... Rahatlık üzerine de ne hazırlıklar yapıyorlarmış, bir görsen..

— Neler yapıyorlarmış allasen?..

— Bir kere; kadınlara hak ve-

tisine cırrrp bir telefon.. Ondan sonra Zerzevatçı Salih memleket değiştirsin.

— Peki bu iş, sırf zerzevat üzerine mi oluyormuş?..

— Yooo.. Sırf zerzevat üzeri ne olur mu?.. Kaşar peyniri var, beyaz peynir var, koyun eti var, mercimek var, iç bakla var, zeytinyağı var, çamaşır sodası var.. Hasılı dünya üzerinde icad olmuş ne varsa, bunlara hep kadınlar partisi çare bulacakmış. Hattâ Nebiye diyor ki, «Kahveden yana bile» diyor, «her bir taraf İbadullah olacak» diyor.

— Kahveye inanmam..

— Niye inanmıyormuşsun?..

— Çünkü kahve işinde yalan söylemekte, erkekler hanidir staj yapıyorlar. Kadınlar da fındıkçı olurlar ama, kahve işinde erkekler kadar dünyada olamazlar.

üzeri canın istedi de, kalkıp, Saraçhanedeki parkta, şöyle bir oturayım dedin, değil mi?.. Heriften izin filân almıya hacet yok haaa... Kalkıp parka gideceksin. İstediğin gibi oturacaksın. İster tramvay caddesine doğru otur, ister asfalttan tarafa otur.

— Herif gelip de görürse?..

— Vallahi, gık bile diyemiyecek. Neden dersen, demokrasinin en birinci hakkı, kadınların tarafına geçiyormuş.

— Kardeşim, bizimki katiyen öyle şeyler dinlemez. O parka girip de, beni bir kere orada yakaladı mıydı, artık üst tarafını düşünme.

— Yooo, vallahi kılına bilem dokunamıyacak. Çünkü kadınlar partisi var. Bütün kadınlar bir olup, herifi eşek sudan gelinciye kadar döğecekler.

— Dayak atmak için hükümattan izin çıkmış mı?..

— İzin de ne demek oluyormuş?.. Kadınlar, daha şimdiden hazırlığa başlamışlar. Karakollarda, adam döğmeden yana usta olmuş ne kadar pulis varsa, hepsiyle kunturat yapacaklarmış.

— Ay vallahi, hepsinden çok bu habere sevindim. Hani bizim herifi, iki gün tuzlu suya bastırıp iyicene yumuşattıktan sonra, hamur tahtasının oklavasıyla, anırta anırta bir pataklasam, en azından on yıl gençleşeceğim kör olayım..

— Hıııh, istediği şeye bak.. Kadın partisine bir kere yazıldıktan sonra, herifi, oturup kalkıp, kısa günde beş vakit pataklasan, bir kimse çıkıp da «Niye yaptın bunu hanım?» diyerekten tek lâkırdı sormıyacak vallahi..

— Peki kardeşciğim, bu partinin duhuliye bilâtı kaç kuruş?.

— Siftah iki buçuk lira verip yazılacaksın, sonra seçimler gelince de, reyini o partiye atacaksın.

— Reyimi atmak kolay ama, şimdiki zamanda iki buçuk lira kolay kazanılmıyor ki..

— Amaaaan kardeş, iki buçuk lirayı insan nereye vermiyor ki?..

— Doğru.. Şimdiye kadar bu partiye yazılan olmuş mu hiç?..

Ne sihirdir, ne keramet!

Et yok... Efendim, diyorlar, Türk milleti artık eskisi gibi değil, fakir, zengin, köylü, şehirli, herkes et yiyor!..

Peynir yok... Ne mutlu bize, diyorlar, vatandaş artık kuru ekmekle yaşamıyor!..

Yumurta yok... Elbet olmaz, diyorlar, yumurta lüks gıda olmaktan çıktı. Sabah kahvaltısında alâkok, öğle yemeğinde omlet, akşamları hazırlop yemeyen köylü kalmadı!..

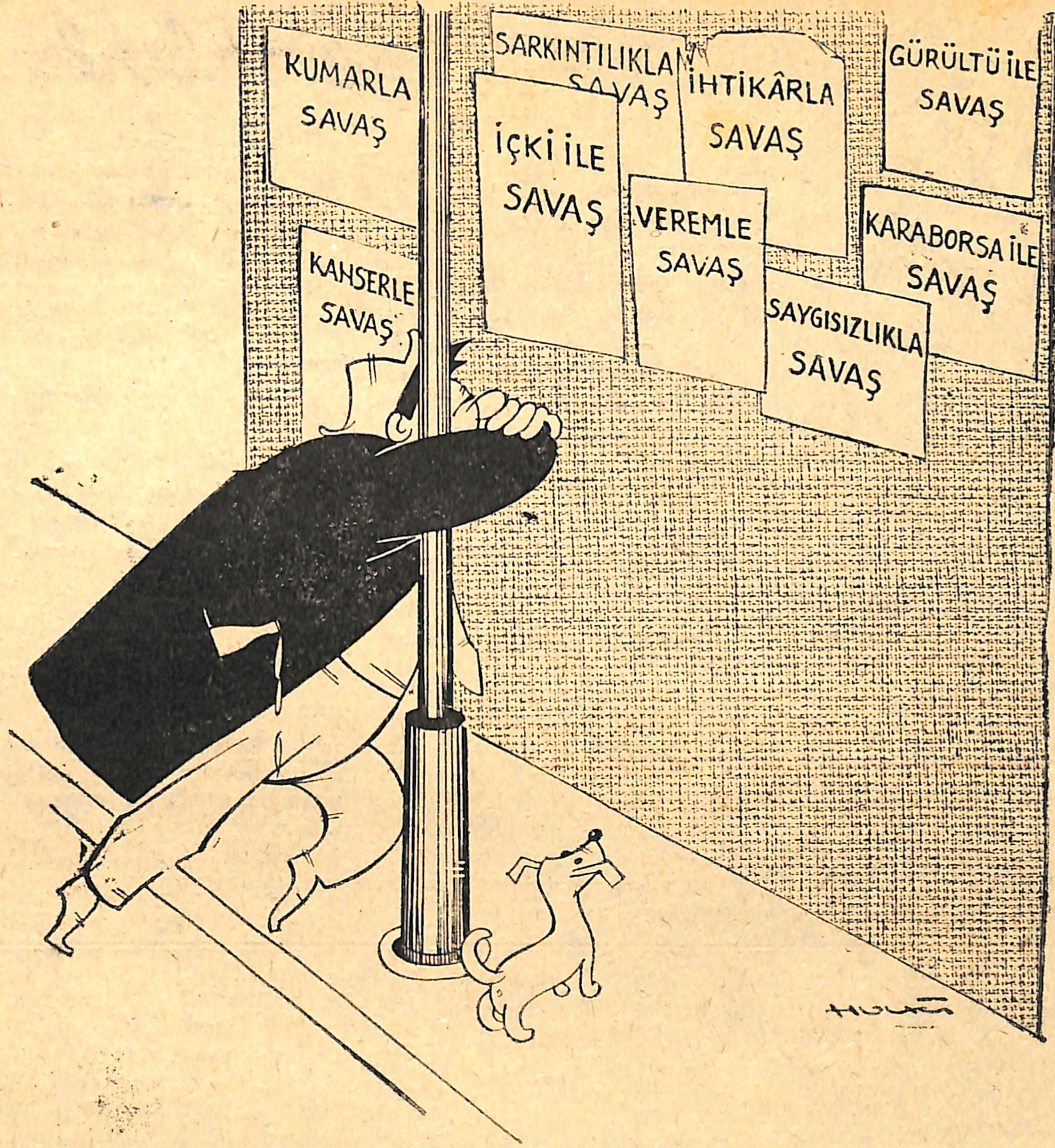
Meyva da böyle... Manavlarda elma bulamazsınız, o mis gibi Amasyalar İstanbul'a uğramıyor artık... İçi yavru dilimli, Vaşington portakalları da meydanda yok... Soruyorsunuz, cevap aynı: Köylü kendisi yiyor!

Peki ama, buzdolabı da yok, çamaşır makinesi de yok, radyo da yok, kapı kilidi, banyo musluğu da yok!..

Haydi, köylü vatandaşın demokrasi rejiminden sonra birdenbire iştahı açıldı, sofradan pirzolasız, tereyağında yumurtasız, peynirsiz, elmasız, portakalsız kalkmıyor diyelim... Ama, bu birdenbire sırlara karışan eşyalara, yapı malzemelerine ne diyelim?..

Yoksa köylü vatandaş artık banyosuz, radyosuz, buzdolapsız, çamaşır makinesiz evlerde de mi yaşamıyor?

Eğer böyle ise, kırk bir kere maşallah, daha dünkü susuz, ışıksız köylerimiz, üç beş yıl içinde Holivut köyü olmuş demek!

— Vay canına! Bukadar savaş içinde nasıl olmuş da sağ kalabilmişim be!..

Meziyet'lerin mahallesi baştanbaşa yazılmış. Nebahat'in anası, sonra Rukiye'ler, Rukiye'nin kendisi, gelini, hep yazılmışlar. Şahver hanım da cumaya yazılıyor. Terzi Şükran yazılmış. Dürdane hanımlar yazılmışlar. Ondan sonracığıma, Hafız Ali'nin baldızı Kanbur Cemile yazılmış. Nalbur Niyazi Hesna'ya izin vermemiş ama, Hesna gizlice kaydolmuş.

— Haaah, ona sevindim işte.. Hepsinin başına o geçer. Reis baş kanı olur. Hem de öyle bir eli sopalı karıdır ki o... Vallahi bir hööööt dedi miydi, üçyüz kişi, karşısında salta durur. Astığı astık, kestiği kestiktir onun..

— Helbette kardeşçiğim.. Onlar her bir şeyi düşünüp taşınmışlar. Yoksa boşu boşuna parti kurarlar mı hiç?..

— Peki ama, bu işe Demokratlar ne diyecekler acaba?..

— Hah, işte en ziyade işin bu tarafını düşünüyorlarmış. Partinin her bir şeyini hazırlamışlar. Maddelerini yazıp çizmişler. Bütün iş, izin almıya kalmış.

— İzin verecekler mi bari?..

— Vereceğe benziyorlar. Çünkü demişler ki, «siz mademki ortalığın iyiliğine çalışacaksınız» demişler, «öyleyse şu Kasım Gülek'i, şu Osman Bölükbaşı'yı, ondan sonracığıma Barutçu'yu susturacak birini bulun bize» demişler. «Biz de sizi ziyadesiyle memnun ederiz» demişler.

— Bizimkiler de bulmuşlar mı bari?..

— Bulmaz olurlar mı?.. Kör Selâhattin'in anası Yedibelâ Raziye'yi yollıyacaklarmış. Raziye, şöyle bir ortalıkta göründü müydü, Barutçu'suna da, cephanecisine de, o dakkanın içinde rekâketlik ârız olur, kör olayım.. Onun için Raziye'yi demokratlar kira ile tutacaklarmış. Ayağının altına bir de otomofil vereceklermiş. Ondan sonra da Kadınlar partisini kurmıya izin çıkacakmış kardeşim. Ne yapıp yapıp, sen de yazıl şuraya..

— Vallahi şimdiden ne desem boş.. Eve gidip de abdest aldıktan sonra bir istihareye yatarsam, ne olup ne biteceğini anlarım hemşire.. Şimdiden söz veremem.

Yayvan Şadiye, takunyalarını sürüye sürüye, Somyalı Fitnat'ın yanına sokuldu

— Fitnat abla.. Rastığı iyicene sulandırdım, dedi. Sürecek misin?..

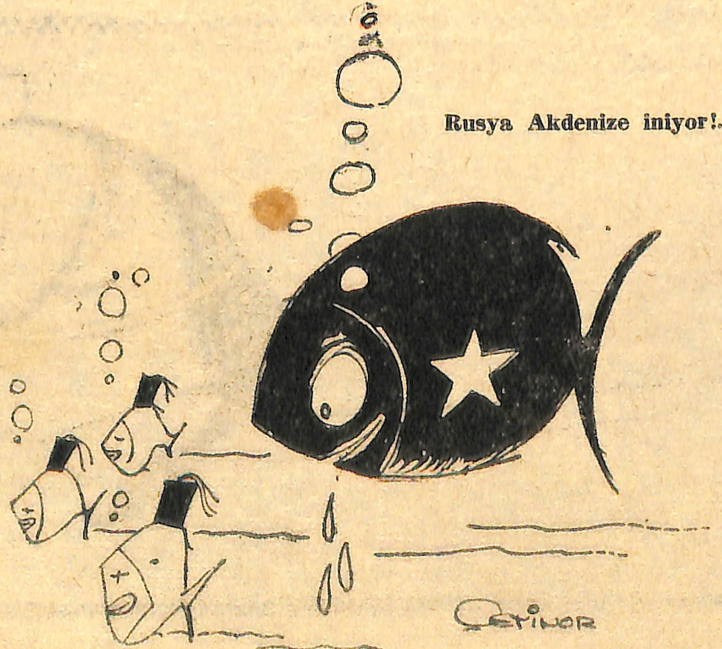
— Ayol acele etmesene... Biz şimdi, memleketi nasıl kurtaralım diye konuşuyoruz. Senin aklın fikrin rastıkta. Hem sen, şu turşu suyunu içeceksen iç bakalım.. İki canlılara sıcakta iyi gelir. Cenâbı Rabbim şu Kadınlar Partisini bir an önce muvaffak etsin de, biz de hayırlısile kadınlığımızı bilelim kardeş...

— Amiiiiin hemşireciğim, amiiiiin!..

— Hadi Şadiye.. Sen beni biraz keseleyiver kardeşim.. Kirim enikonu kabardı. Seni de işallah şoför Kâzım keseler..

— Amiiiiin ablacığım, amiiiiinn!..

Ve kadınlar partisinin, Mesudiye hamamındaki müstakbel üyeleri, kurnalarının başına geçerek yıkanmıya başladılar.

Rusya Akdenize iniyor!.

MAVİ Meleklerle

MARLENE Dietrich, boğuk bir sesle, herkesin tüylerini diken diken eden bir şarkıya başlamıştı: «Mavi Melek Barı» nda, yaşını başını almış bir hocayı baştan çıkarmakla meşguldü... Hoca rolünü yapan Emil Yannings'in de hazır tarafıymış meğer... Hemen baştan çıkıverdi...

Aradan otuzbeş yıl geçti. Filmin kopyası arşivlerden çıkarıldı. Projeksiyon makinesine takıldı. Bir ses:

— Kızlar... dedi, dikkat edin! Mavi Melek olabilmek, erkeklerin kanını emmek için nasıl davranmak gerektiğini bu film size öğretecek...

Kızlardan birinin sesi:

— Ayol, bunu o yıldız eskisinden mi öğreneceğiz? diye sordu.

— Kadın her zaman kadındır, eskisi, yenisi olmaz, kartlaştıkça tecrübesi artar. Görmüyor musunuz Denli Dalkız'ı? Dokuzuncu defa bir Atom Kralı'nı baştan çıkarmağı kuruyor!

Tam bu sırada film koptu. Gözlerimi açtım. Aman ne berbat rüya! O ne münasebetsizlik öyle!.. Bu sosyete dedikoduları yazarı olmak kadar güç iş yok! En temiz bir hâdise bile hemen soysuzlaşıp insanın rüyalarına giriyoı. Hem en olmıyacak şekilde...

Fakat bu münasebetsiz rüya bana güzel bir ilham verdi: Bir Mavi Melek'le mülâkat!..

Derhal hayalimdeki uçağa atladım. Soluğu Ankara'da aldım. Daha Atatürk Bulvarı'na yeni çıkmıştım ki, önümde bu Meleklerden birinin yürüdüğünü gördüm. Hemen yanına sokuldum:

— Affedersiniz Melek Hanım... dedim.

Hayretle döndü:

— Aaa, dedi, siz kimsiniz? Adımı nereden biliyorsunuz?

Ben de sordum:

— Ay, adınız Melek mi?

— Elbette ya... Melek Melâikeoğlu...

— Güzel. Meleğim, ben...

Kaşlarını çattı:

— Ben sizin meleğiniz değilim...

— Belki, ama muhakkak ki ilham perimsiniz!

— Siz hele gelin de kanınızda alkol arayalım...

— Sarhoş filân değilim ayol, ben gazeteciyim. Sizden ilham alıp bir yazı döktüreceğim de sayenizde geçineceğim...

— Ha, o başka... Ne istiyorsunuz?

— Amcanızın kişizadeliğine diyecek yok...

— Ne demek istiyorsunuz?

— N'âpalım, öz Türkçesini söyleyince böyle oluyor işte... Yani, gayenizdeki asalete diyecek yok... Bu güzel maksat uğruna kanını vermiyecek kimse düşünemiyorum..

Bayan Melek Melâikeoğlu hazin hazin başını salladı:

— Maalesef ben düşünüyorum...

— Ya... Kimler bunlar meselâ?

— Meselâ vurguncular, karaborsacılar... Bunlar hep halkın kanını emmeğe alıştıkları için kendi kanlarını feda edemezler...

— O halde siz de onların kanını helâl ilân edersiniz, olur biter...

— Siz galiba hiç biyoloji okumadınız...

— Yooo... O ne demek öyle?

— Hayat bilgisi demek... Sizde böyle bilgi olaydı herkesin kanından faydalanmak mümkün olmadığını bilirdiniz...

— Evet ama, neden?

— İnsanın kanında bir hassa vardır. Ondaki kabiliyetleri başkasına da taşır...

— Demeyin.. Meselâ benim damarlarıma bir kaatilin kanı aktarılsa ben adam öldürür müyüm?

— O kan damarlarınızda aktığı müddetçe bu mümkündür...

— Aman, gözünü seveyim hemşire, bana yüz gramcık kaatil kanı akıtın...

Mavi Melek güldü:

— Ne olacak yani?

— Şu bizim köşedeki bakkalı temizliyeceğim. Herif ne zaman gitsem, hem anasının nikâhını ister, hem de taşdelen damacanasında terkos sürer...

— Bu kadar sudan sebeplerle adam öldürülmez...

— Sen ne diyorsun hemşire, yan bastın diye az mı adam öldürülüyor bu memlekette? Sade öldürmek olsa neyse, tavlada zar tuttun, sinemada karıma baktın, maçta gazoz şişesi attın diye adamı zımbalıyorlar... Ben de muhakkak bu bakkalı temizliyeceğim...

— O halde, kaatil kanı değil (Burada reklâm olmasın diye markasını yazmadığım bir temizleme tozu adı söyledi) kullanın... Daha kolay temizler...

— Sen işin alayındasın be Melek abla...

— Gayet tabii... Bir kere, mizah mecmuası yazarı olduğunuz halinizden belli. İkincisi, böyle fikirleri ciddiye alırsak, yandık... Onun için size tavsiyem: Eğer hayırlı bir iş görmek istiyorsanız gelin benimle...

— Geliyorum ya işte...

— Gelin de şu ateşli kanınızın bir kilosunu Kanbank'a bırakın...

— Baş üstüne... Açılış hediyesi ne veriyor bankanız?

— Çok kıymetli şeyler...

— Meselâ?

— Meselâ, en bahtiyar bakışımız, en tatlı gülüşümüzle birer teşekkür!.. Ne o, birdenbire renginiz sarardı?

— Siz gazetecinin sararmamışını gördünüz mü bugünlerde?

— Çoook... İşte Mümtaz Faik Fenik, işte Burhan Belge, işte Safa Kılıçlıoğlu!

Sonra birden durdu. Loş bir yere gelmiştik. Aman demeğe kalmadan kendimi sırtüstü bir şezlonga uzanmış buldum... Bağış başlamıştı... İçimden sıcak sıcak bir şeyler süzülüyor sandım. Derken bir fısıltı başladı... Ne oluyor, ne var demeğe kalmadan, Melek Melâikeoğlu, güler yüzü biraz çatılmış, sesi biraz tok:

— Kalkınız, dedi.

— Bitti mi?

— Hayır... Maatteessüf sizin kanınızı alamıyacağız.

— Neden?

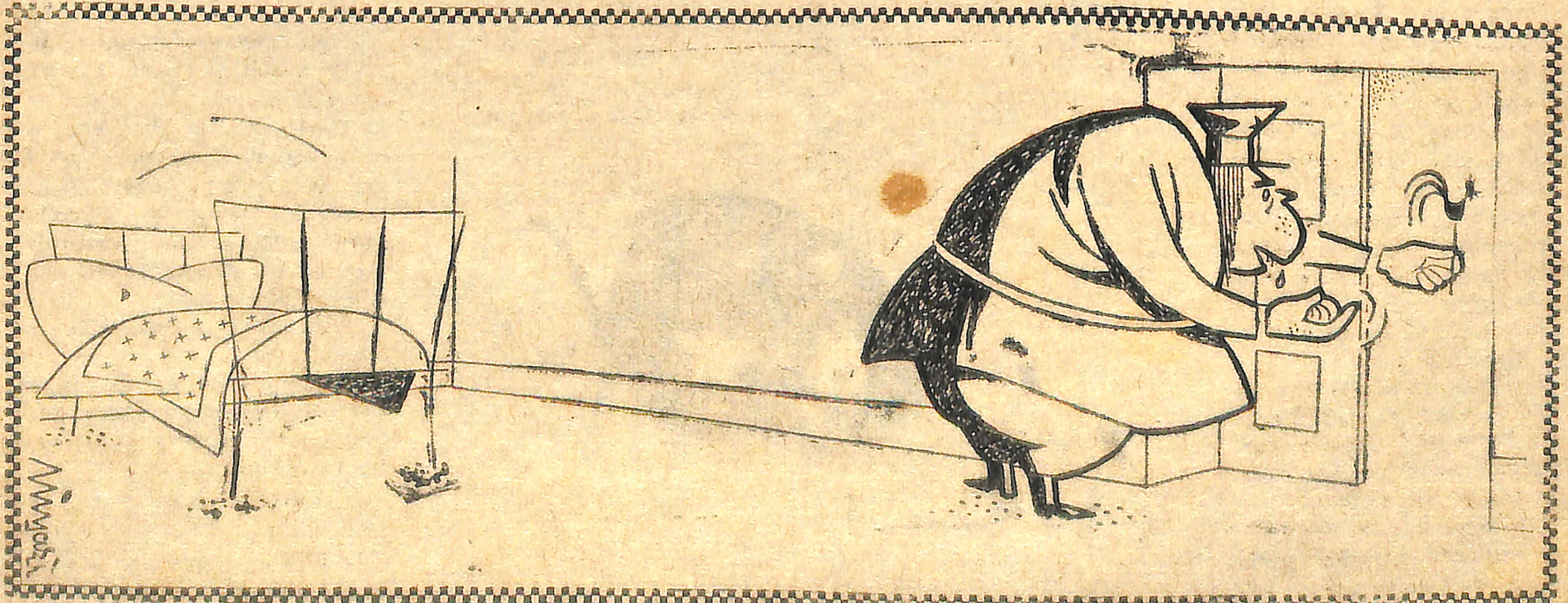
Kahkahasını güç tutarak cevap verdi:

— Çok sulu!

Kanımdan utandım!

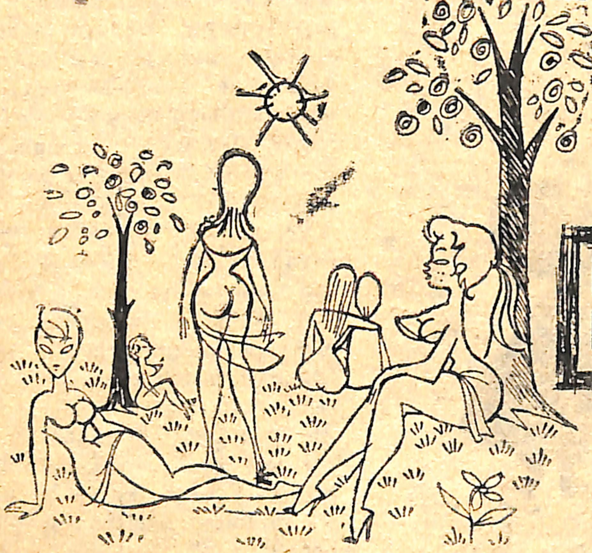
Görünmeyen Adam

Rusya, geri kalmış milletlere yardım ediyor.. (Gazeteler)

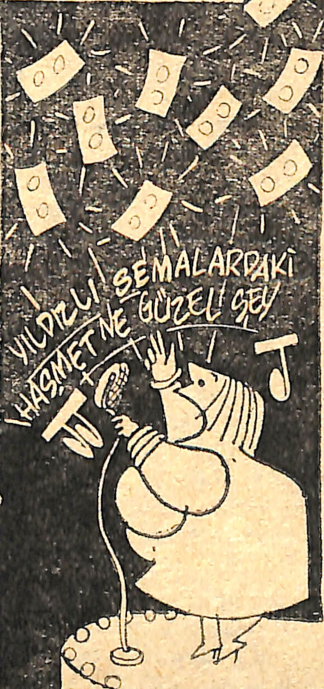

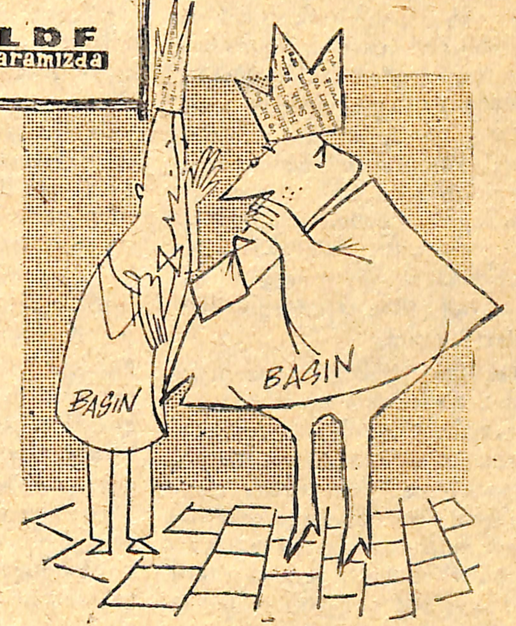
YAZISIZ!..

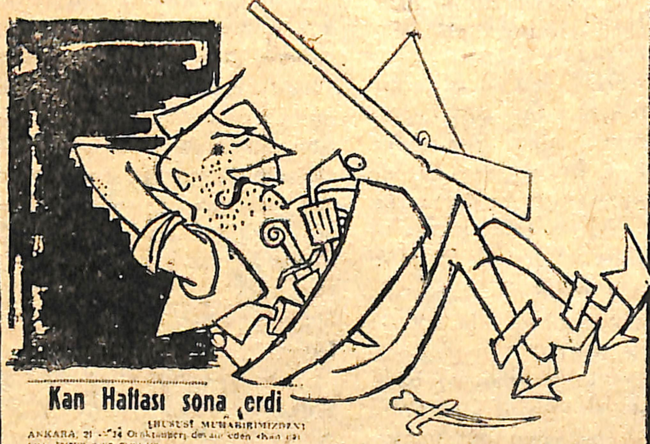
Etin bollaşması için bütün ümit bahar aylarına kaldı

KIRK-anbar

YALÇIN ÇETİN – TONGUÇ

NALIN:

Tahta pabuç. Alaturka hamamda ve alaturka helâda giyilir.

Eski ustalar, nalının, şimdiki salon vitrinlerine konulacak kadar güzellerini yaparlardı. Gümüş nakışlıları, sedef işlemelileri olurdu.

Atalarımız, bazı menfaat düşkünü kişiler için «Nalıncı keseri gibi hep kendine yontar» demişlerdir ki, her yerde ve her devirde levha yapılıp duvarlara asılmaya değer!

Nalının, halk dilinde bir de türküsü vardır ki, arasıra radyomuzda dinleriz:

Ayağına giymiş sedef nâlini,
Kimse bilmez bu âşıkın hâlini!

OTOMOBİL:

Taşıt. Çeşidi çoktur. Taksi, hususi, resmî otomobilden tutun da cenaze otomobiline kadar. Haa, bir de demokrasi Hacıağalarına mahsus olanı vardır ki, adına Cadillac derler.

Makam arabaları, bunların en tehlikelisi olup, mahdum beyi mektebe, küçük hanımı kokteyle derken, bir de bakarsınız, günün birinde asıl sahibini kaldırıma yaya bırakıverir!

Atatürk devrinde bile Büyük Millet Meclisinde «otomobilât» tan şikâyet eden ulema efendiler vardı.

Şimdi, şikâyet edecek şey o kadar çok ki, resmî otomobil artık akla bile gelmiyor!

OLTA:

Balık tutmaya mahsus âlet. Eskiden at kuyruğundan yapılırdı. Şimdi onun da naylonu var. Ucundaki iğneye küçük bir yem takılıp denize atılır. Ondan sonrası talihe kalmış. Tıpkı piyango gibi, kimine amorti düşer: çurçur, kimine büyük ikramiye vurur: barbun ya!..

Büyük balıkların küçük balıkları yuttuğunu gören balıkçı, elini dizine vurup:

— Vay anam, demiş, balık balığı yerse balıkçı ne yesin?

Mahut şairlerden biri, bunu, hâşâ huzurunuzdan, şu mısralarla reddediyor:

Büyük balık küçük balığı
Yutar demişler,
Bok yemişler.

Affedersiniz, buna şiir değil, bok yemenin edebiyatçası derler.

Bazı balıkların avlanmaları için hususi tertipler ister. Meselâ, ateş balığı, isminden de belli, denizde ateş yakılarak avlanır. Denizde ateş yanar mı diye şaşmayınız. Eski şair ne demiş:

İhtimaldir padişahım belki
derya tutuşa!

Bazı balıklar ise avlanmak için kulağına kar suyu kaçmasını bekler.

Bir kurban bayramı arifesinde, fakir bir Karadeniz uşağı Oflu hocaya sormuş

— Vâuz efendu, hamsi paluk kurpan olur mi?

Hoca, bilgiç bilgiç başını sallamış:

— Olur cânim, olur... Kani da var, cani da var, mercan cibi cozleri de var!..

Meşhur fıkradır:

İhtiyar balık, yavrularını etrafına toplamış:

— Aman çocuklar, su içinde incecik bir kıl, ucunda bir yem görürseniz sakın ağzınızı açıp koşmayınız...

Derken, yukarıdan balıkçı ağı atıp bütün aileyi sarınca, çocuklar hayretle sormuşlar:

— Dede, bu ne?

İhtiyar balık hazin hazin mırıldanmış:

— Buna tepeden inme derler evlâtlarım. Hiç kurtuluş yoktur!

Hayatta da böyle, nice tepeden inmelerle kıskıvrak olmuyor muyuz?

Galiba rivayet doğru olacak: Hayatta balık avı, alık avından daha güç!

Yıldız Avcısı

İRFAN Tektel, yıldız avcısıydı. Bir yıldız avcısı nedir ve bu nasıl bir meslektir? Normal bir vatandaş, bunu kat'iyyen anlıyamaz. Çünkü her mesleğin bir sırrı varken, yıldız avcılığı esrar tekkesi gibi bir şeydir: Baştan sona kadar esrar!

Önce, İrfan Tektel'i şöyle bir inceliyelim: Yüzü kemikli, alnı dar, saçları pek uzun değil ama, kıvırcık ve daima alnında bir tutam perçem... İnce bıyıklar, çarpık bir ağız. Yazsa sırtında kirli bir empermeabl, kışsa kısa, tüylü bir kanadalı dağ ceketi... Uzun boy, uzun bacaklar... Danseder gibi bir yürüyüş. Küçük bağlanmış, renkleri göz alıcı ipek kravat! İrfan Tektel, yüzyılımızın sinemalarından fırlamış bir tip... Bazan, arkadaşlarından ödünç aldığı küçük bir hususî araba da altında... Ne iş gördüğü, ne yeyip ne içtiği kesin olarak bilinmez. Geçim kaynakları meçhul...

Bununla beraber sayın İrfan Tektel, bir dostundan işyerinden faydalanarak kurulmuş «Yıldız Limited» şirketinin sahibidir. Bu adla bastırılmış kartvizitleri, mektup zarfları vardır. İstanbul'un en kalbur üstü yerlerine girer, çıkar. Hiç ihmal etmediği şeylerden biri, yerli veya yabancı, bütün filmleri görmek, ikincisi ise spor gösterilerinin hepsinde hazır bulunmaktır.

Bir gün, sinemada, önünde oturan iki kızın, Jane Mansfield'i perdede seyrederken konuştuklarını duyunca, meslek damarları kabardı. Kızlardan biri:

— Ah, diyordu, ne zaman ben de kendimi böyle beyaz perdede görebileceğim?

— Vallahi sen bundan çok güzelsin Aysel'ciğim... diye cevap veriyordu arkadaşı, bunlar hep boya, makiyaj güzel... Sen olsan...

İrfan Tektel, konuşulanları can kulağiyle dinledi. Işıklar yanınca kimbilir ne gudubet bir şeyle karşılaşacağım diye yüreği titriyordu. Ekseriya öyleydi. Kendisinin meslek hayatındaki şöhretini, eşinden, dostundan duyup da yıldız olmak isteğiyle ayağına gelen amatörlerin ya şaşı, ya iğri bacaklı çıktıkları, olağan şeylerdendi.

Film bitip de ışıklar yanınca, İrfan, tahmininde aldandığını gördü. Fakat kendisi pişkin bir demokrat olduğu için, böyle aldanışlara aldırmazdı. Önündeki at kuyruklu, sarışın, boylu boslu kızı görünce gayri ihtiyari ağzından bir ıslık kaçtı: Mahut Amerikan ıslıklarından, hayranlık ifade eden biri...

Onun gibi bir kurdun, daha soka ğa çıkmadan, bu iki kızla tanışması işten bile değildi. Yüksek sesle:

— Jane Mansfield gelsin de yıldız nasıl olur burada görsün! demesi, kızların heyecanla soluklarını tutmalarına, arkadan da fıkırdamalarına yetmişti. İrfan için bundan sonrası su içmekten daha kolay oldu:

— Bu lâfı boşuna etmedim küçük hanım... Müsaadenizle kendimi takdim edeyim: İrfan Tektel... «Yıldız Limited» in sahibiyim. Sizin gibi güzel ve kabiliyetli oldukları su götürmiyen istidatları keşfedip artist yaparım...

Bu lâf üzerine akar sular durdu. Aysel Durukan'la İnci Silo kendilerini takdim ettiler. Hemen bir lokale gidildi. Ertesi gün için, bir tecrübe filmi çevrilmek üzere randevulaşıldı. Aysel, tabii yalnız olarak, «Yıldız Limited» e gelip İrfan'ı arıyacaktı...

İrfan, bunları heyecanla arkadaşı Hilmi'ye anlattı:

— Bugünlük yazıhaneyi bana bırak, gözünü seveyim... diyordu, Çaresiz, arkadaşı razı oldu buna.

Aysel sözünün eriydi. Tam saat üçte, verilen adrese geldi. Gerçi kapıda «Yıldız Limited» diye bir levha yoktu. Ama adres burasıydı işte... Yazıhaneye girdiği zaman, ayaklarını Amerikan usulü masanın üstüne uzatmış olan İrfan, nazik bir hareketle yerinden fırladı. Boylu boslu kızın göğsünü koklarcasına eğilip elini öptü!

— Buyurun Aysel hanım... dedi. Ben studyo'ya telefon ettim. Yeni çevrilecek bir film var sahiden. «Hasret Tükenmez» ismiyle çevrilecek. Ham kurdele bittiği için deneme filmini bugün çekemiyecekler. Maamafih biz sizinle oturup ilerisi için tasarılar yapabiliriz...

Ve, sanki bir sulh konferansındaymışlar gibi, ciddi ciddi ilerisi için tasarılarını yapmağa başladılar. Onbeş dakika sonra Aysel, bütün hülyalarını anlatmış, İrfan, iştahlı gözleriyle kızın, Sophia Loreni çatlatacak kadar dolgun göğsünü âdeta göz göz etmişti.

Ertesi sabah, Aysel, her gün okuduğu gazetede küçük bir havadis görünce sevincinden çılgına döndü:

«Yıldız Limited nihayet aradığını buldu» başlığını taşıyan bu haberde İrfan Tektel'in, yeni çevrilmesi düşünülen «Hasret Tükenmez» isimli muazzam, muhteşem film için Jane Mansfield'e rahmet okutacak, Sophia Loren'i hasedinden çatlatacak güzellikte bir namzet bulduğu yazılıydı. Gerçi bu namzedin ismi açıklanmıyordu ama, genç kız, tariften kendisi olduğunu hemen anladı. İnci'ye koştu:

— Ne de çabuk duymuşlar, di mi şekerim? diye heyecanla gösterdi. Ah şu gazeteciler, ne kulağı delik insanlar oluyorlar!..

İnci de heyecanlıydı. O da arkadaşını şimdiden bir yıldız olarak görüyordu:

— İrfan'la bugün buluşacak mısın? diye sordu.

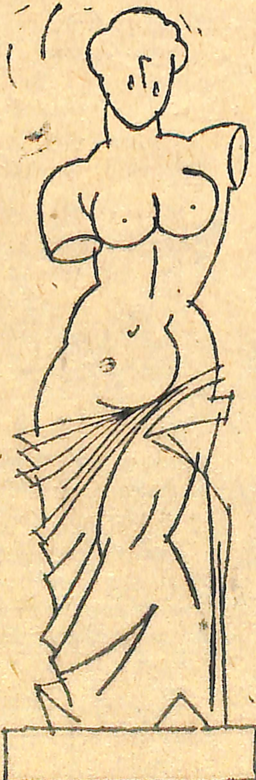
— Evet, dedi Aysel... Bugün beni lokalde bekliyecekti...

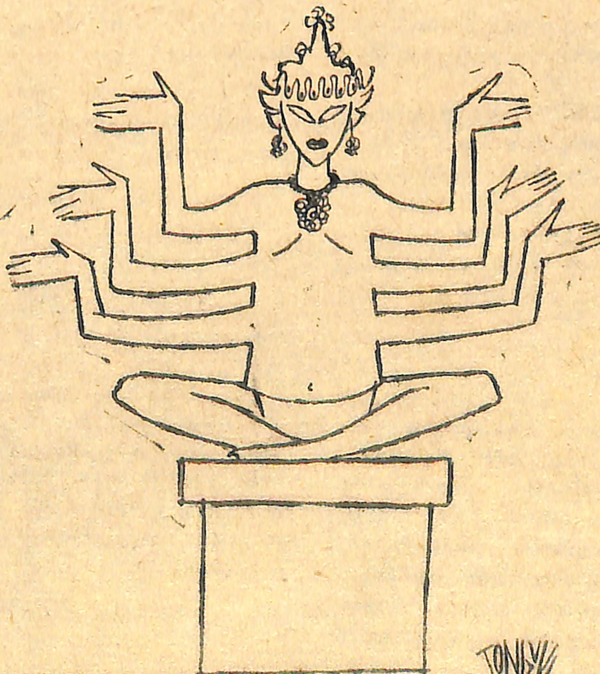
Ve levend endamlı, yürürken erkekleri çileden çıkaran, gösterişli Aysel, İrfan'la buluştu... O gün ve ertesi gün... Bu arada İrfan, ona tuvaletine, yüzünü nasıl boyaması gerektiğine dair meslekî izahat veriyor, kızın giyinişi iyiden iyiye değişiyordu. Masrafı Aysel tarafından ödenen bazı tuvalet levazımı İrfan'ın yardımiyle, «kaçak olarak» tedarik ediliyordu. Ayseller az buçuk variyetli insanlardı. Kız, geleceği için seve seve bu masrafları yapıyordu. Yazıhanede buluştukları günlerde İrfan, bir biçimine getirip arkadaşının kasasını, şifreyi gizlice öğrendiğinden, açıyor, istif halindeki yüzlükleri Aysel'in görmesine yardım ediyordu. Öyle ya, o, alelâde bir artist acentası değildi. Dolandırıcı da değildi... Sadece Aysel'i seviyordu.

Kızcağız, sık sık, okuduğu gazetelerde şöyle haberler görmeğe başladı:

«Yıldız Limited'in sahibi İrfan Tektel, yeni bir yıldız keşfetti... Yıldız Limited, yeni bir film için harikulâde bir sürpriz hazırlamaktadır...»

Günün birinde Aysel, aynı gaze-

YAZISIZ!..

telerde: «Yıldız Limited'in sahibi İrfan Tektel, memleketimizin nâdir yetiştirdiği ve sinema sanayiine hediye ettiği istidatlardan güzel Aysel Durukan'la nişanlandı» haberini görünce şaşkına döndü. Ev halkının ne diyeceği bir yana, hemen fırladı. Yazıhaneye koştu. İrfan'ı buldu:

— Bu ne demek? diye çıkıştı... Ben aileme nasıl hesap vereceğim şimdi?

İrfan, bu hiddet kasırgasını ateşli bir öpüşle susturdu:

— Filmin reklâmı için lâzımdı şekerim... Gerçek olması şart değil ya... Biliyorsun, bütün sinema yıldızları için bu gibi asılsız haberler çıkar durur...

Aysel de evine vaziyeti bu şekilde izah etti. Hâlâ bir tecrübe filminin bile çekilmemiş olması hiç gözüne batmıyordu. Çünkü İrfan, buna hacet kalmadan angaje edildiğini, yakında kunturatların hazırlanacağını söylemişti. Bir hafta sonra yine bir ilân; «Yıldız Limited'in sahibi İrfan Tektel'le yıldız Aysel Durukan evlendiler»... Bu sefer kız, kıyametleri kopardı. Ama İrfan, yine telâşsız:

— Gerçek olması icap etmez ki şekerim? diyordu. Çevireceğin film için bunlar lâzım...

Kısa bir zaman sonra yeni bir bomba daha patladı:

«Yıldız Limited'in sahibi İrfan Tektel'le karısı Aysel boşandılar. Bir arkadaşımıza, bayan Aysel, bundan sonra kendisini yalnız çevireceği filme vermek istediğini söylemiştir. Bu asil sanat aşkı karşısında... v.s.»

Pek de yalan sayılmazdı. Yıldız avcısiyle Aysel, aşağı yukarı ka... yaşıyorlardı. Lâkin okumuş olan Aysel, bunu sırf ileriki meslek hayatını düşünerek yapmıştı. Günün birinde, yazıhaneye girmeden önce, İrfan'ın arkadaşiyle bağıra bağıra konuştuğunu dışarıdan duyunca, ters yüzüne döndü. İrfan:

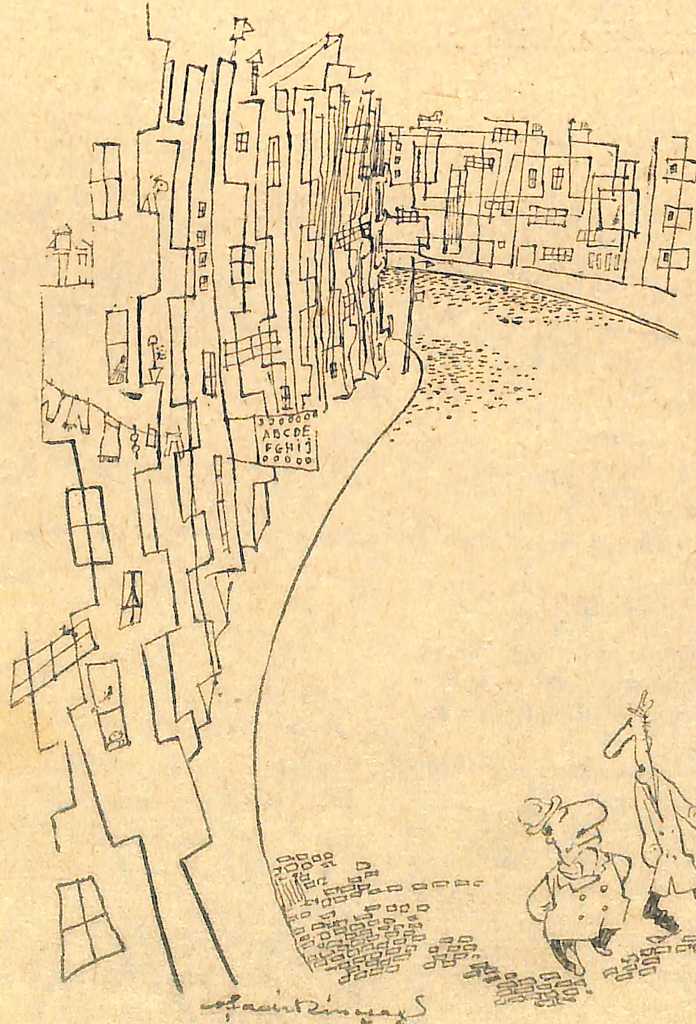
— Şimdi bu kuş beyinlinin biriktirdiği paralar suyunu çekti. Ben ona film çevirtecek enayiyi nereden bulayım ha? Bana bir akıl ver!.. diyordu.

Dört gün sonra, ayni gazetelerde şöyle bir zabıta haberi çıktı:

«Bir iş adamının kasası soyuldu. Tüccardan Hilmi K... nın Yıldız Limited'le müşterek yazıhanesinde ki kasa, dün meçhul şahıslar tarafından soyulmuştur. Kasa şifreli olduğuna göre...»

Demek, Aysel'in de hâfızası kuvvetliymiş ki, İrfan açtıkça şifreyi aklında tutmuş!

— Hikâyeci —

— Endonezya bizden antika istiyormuş...

※

Yanlışlık...

Galerideki hademe, bir heykeltraşı tavana asmak suçundan muhakeme ediliyordu. Hâkim sordu:

— Heykeltraşı nasıl öldürdün?

— Yanlışlıkla, reis bey...

— Ne biçim yanlışlıkmış bu böyle?

— Efendim, diye anlattı sanık, zaten kendisi çarpık çurpuk bir adamdı. Heykellerini tavana asarak teşhir etmek istiyordu. Heykelleri de non-figüratifmiş. Ne bileyim ben? Bir karışıklık oldu. Heykellerden biri yerine onu asmışım!

※

Geçmiş ola...

Beyoğlunun en şık berberlerinde, kafalarına tas geçirilmiş iki eski güzel, çilelerini doldururken bir yandan da konuşuyorlardı. Biri:

— Şekerim, dedi, iyi bir masajcı biliyor musun?

— Evet, diye cevap verdi öteki. Benim masajcım var. Onu tavsiye ederim. Ama neden? Sen, Jorj'a masaj yaptırmıyor muydun?

— Sorma hayatım, dedi ilki; Jorj adamakıllı ihtiyarladı artık.

Haftanın

Rekabet...

Reşat, elektrikli traş makineleri ithalâtiyle uğraşıyordu. Ama, tam karşısındaki mağaza da ayni işi yapıyor ve dehşetli rekabet ediyordu kendisiyle... En son, vitrinine şöyle bir etiket koymuştu:

«En iyi elektrikli traş makinesi: 100 lira. Bu fiyat rekabet kabul etmez».

Sahiden de etmezdi. Çünkü makinelerin tanesi Reşat'a yüz liraya maloluyordu. Ne yapsın? Ertesi günü o da vitrinine şöyle bir levha koymağa mecbur kaldı:

«Yüz liraya satılan elektrikli traş makineleri burada tamir edilir!»

※

Hayal bu ya...

Kulis'te, bir masanın başına karşılıklı geçmişler, içiyorlardı. Şişenin biri gidiyor, biri geliyor, fakat içmeleri bir türlü bitmiyordu. Genci:

— Düşün birader, diyordu. Karımı, her gece ayni rüyayı görüyor: Güya bir milyonerle evliymiş de, falan filân... Bıktım artık...

Arkadaşı içini çekti:

— Sen gene haline şükret, dedi. Benimki de ayni rüyayı görüyor ama, gündüzleri, alış verişe çıktığı zaman!

※

Şaşılacak iş...

Hamfendi, müstakbel damadına bir aile albümü gösteriyordu. Birlikte sayfaları çevirirlerken gayet şirin, yüzükoyun yatmış çıplak bir bebek resmiyle karşılaştılar. Damat sordu:

— Bu da kim?

— Yakında evleneceğiniz kız işte...

Damat hayretle bir çığlık kopardı:

— Sahi mi? Hayret doğrusu... Bu vaziyette o kadar gördüm de yine tanıyamadım!

※

Hele dur...

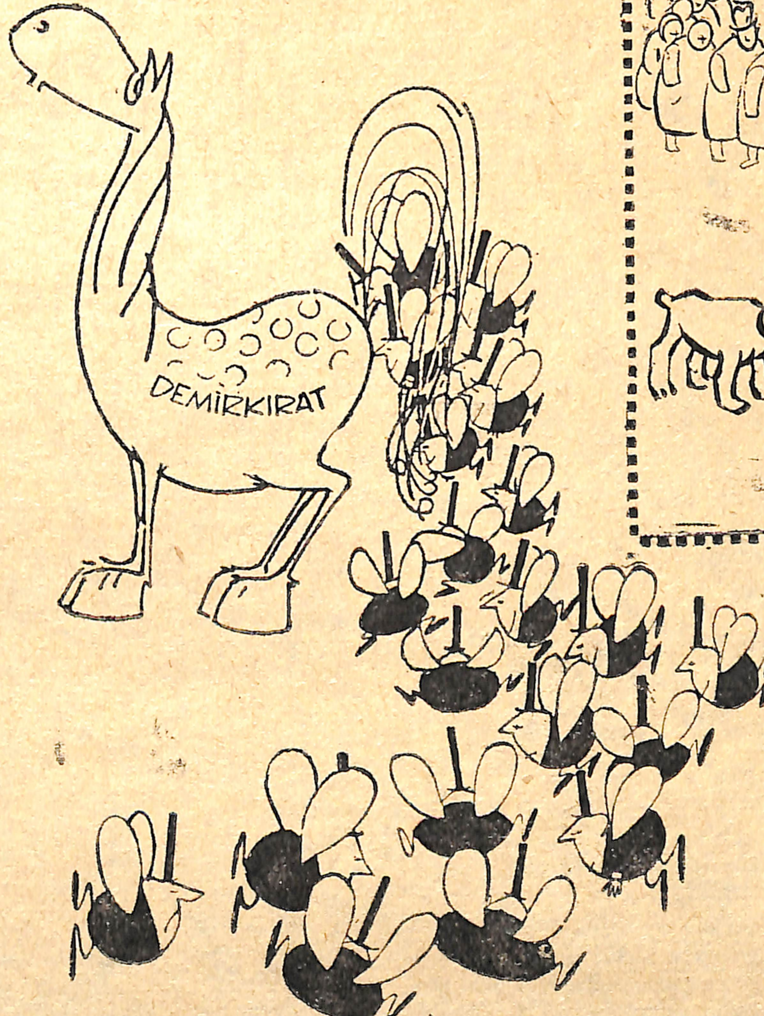
Lüpçülüğü ile tanınmıştı. Fakat şeker hastalığı olduğu için ister istemez perhize yatıyordu. Bir gün Esat Mahmut'la lokantada karşılaştılar. Karakurt:

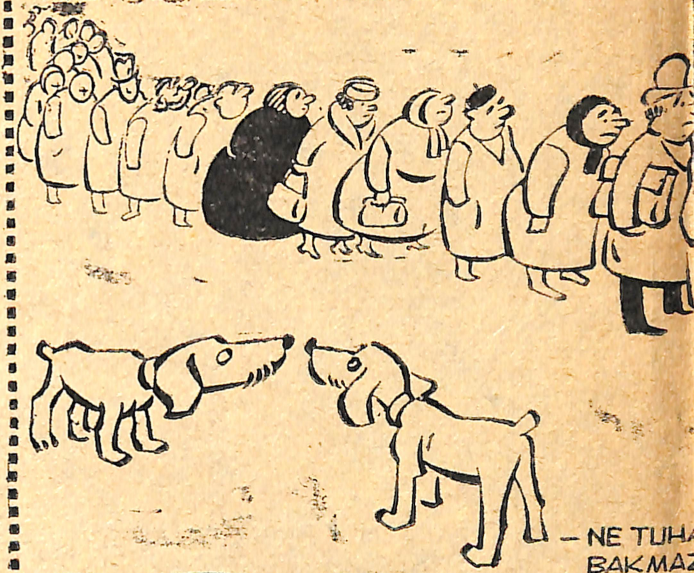
— Nerelerdesin yahu? diye babacan bir gülümsemeyle sordu. Beriki:

— Perhizdeyim.. dedi. Sonra ilâve etti. Feşmekân hanım seni görmek istiyordu, bir akşam ikimizi de davet etsene?

Esat Mahmut Karakurt arkadaşına muhabbetle baktı:

— Hele dur, dedi, yemeden içmeden bütün bütün kesil de sonra!..

Hele şükür...

Dışarlıklıydı. Ayıp değil ya. Beyazıt'tan otobüse bindi ve Maçkaya gitmek istediğini biletçiye söyledi:

— Ben, dedi, yabancıyım, bana haber ver...

Ama her durakta, belki geçtim telâşı içinde biletçiye «burası mı» diye sora sora adamcağızı canından bezdirdi. Nihayet:

— Peki, ben nerede ineceğimi nasıl bileceğim? diye sorunca, biletçi dayanamadı:

— Hani hanım, diye bağırdı. Bana bakarsın. Ne zaman «Oh, hele şükür» diye bağırdığımı duyarsan orada inersin!..

Çek kuyruğu

- *En büyük düşmanınızı bulmak istiyorsanız, en çok iyilik ettiğinizi arayın.*
- *Para, saadetin en elle tutulur ve gözle görülür şeklidir.*
- *Alacaklıların hafızası borçlularınkinden çok daha kuvvetlidir.*
- *Ne gariptir ki, geçirecek boş zamanları olanlar her zaman işleri başından aşmışları ararlar.*
- *Aranılan bulunur, ihmal edilen elden kaçar.*
- *Güzelin ve sevginin yaşı yoktur.*
- *Kalp, hâtırayı muhafaza ettikçe fikir hayal kurar.*

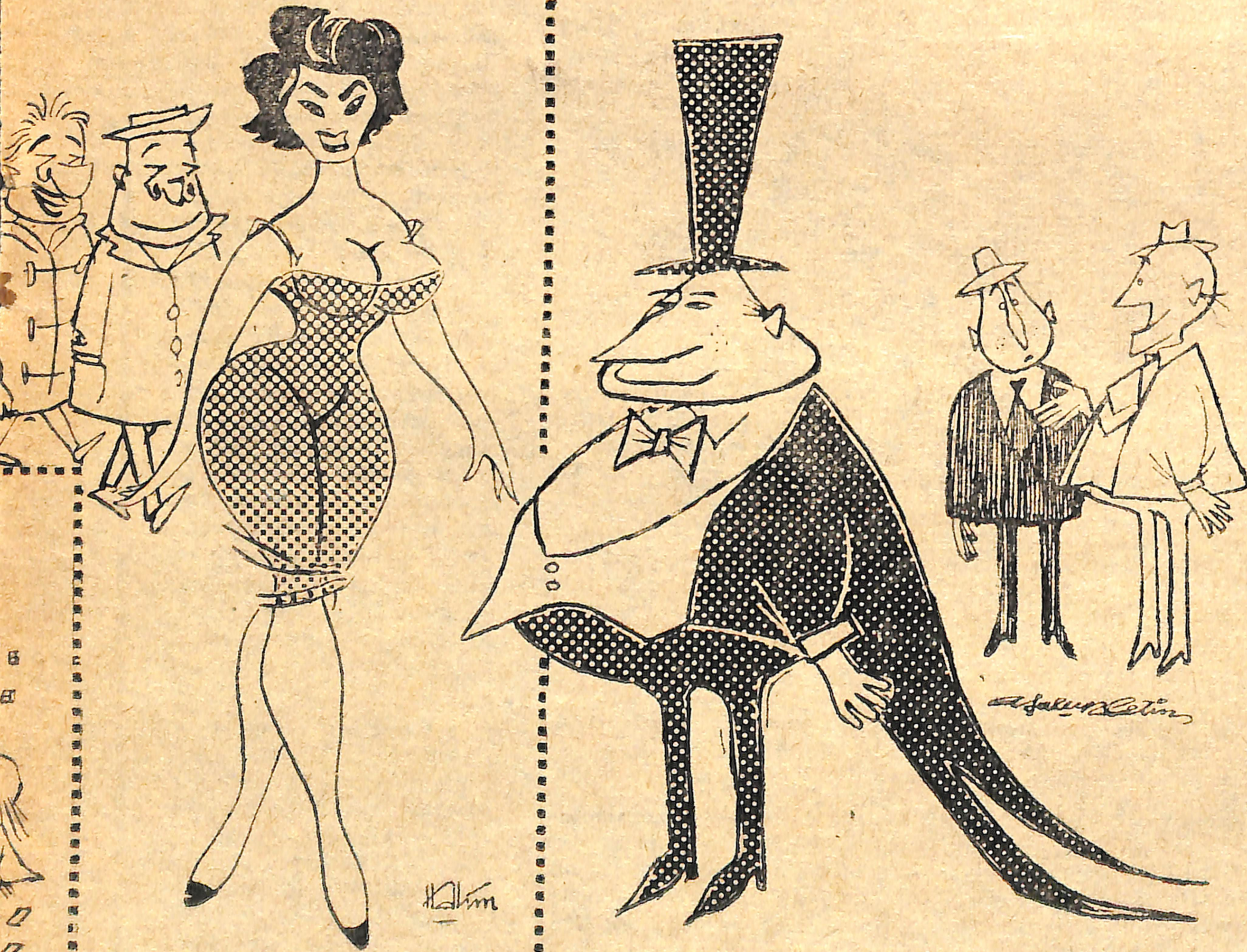
Gü

Dik

Fıkraları

ndan artık!

ler
e
nler

★ Erkek toprağın içindeki bir solucana benzer. Dışarı çıkar, bir müddet kıvranır, en sonunda bir tavuk onu yer.

★ Karınız otomobil kullanmayı öğrenmek istiyorsa sakın önüne geçmeyin..

★ Bazan her şeyi öğrenmek ne fecidir!

★ İzdivaç, bir kelime değil, upuzun bir cümledir.

★ Kadını kaybetmek kazanmak kadar kolaydır..

★ Bir adamın büyük işler yapabileceği, küçük şeylere dikkat etmesinden anlaşılır.

Sağlık bahsi..

İki genç anne, dertleşiyorlardı. İkisi de şıktı. Modern annelerden. Biri, çocuğunun yeni diş çıkarmağa başladığını anlatıyordu:

— Çok ağrı veriyor... Herhalde bir doktor çağıracağım ki, dişin çıkmasına yardım etsin...

— Ne lüzum var şekerim? Baş parmağınızı çocuğun ağzına sokun, dişin üzerine bastırıp oğarsanız deri açılır ve diş görünür.

Tecrübesiz anne bir dehşet ifadesiyle yerinden sıçrayınca, tecrübelisi yine devam etti:

— Tabii, parmağınızı çocuğun ağzına sokmadan evvel on dakika kadar kaynar suda tutun!

Olmıyacak iş...

Tanınmış zenginlerimizdendi. O kadar tanınmıştı ki, önüne gelen, kızını almak istiyordu. Kızını almak... Ama, bu, dile kolaydı... Böyle zengin bir babanın, hattâ bir kaç kere milyoner babanın kızını kim almak istemezdi ki? Üstelik o kız çirkin olursa. Diyeceksiniz, bâri güzel olsa, evlenme istekleri daha artar, değil mi? Hayır, yanıldığınız nokta burada işte. Üstelik kız çirkin olduğu için tâlipleri daha fazlaydı: bu yüzden, hemen kabul ediverirler diye umuyorlardı istiyenler.

Nitekim, böyle ateşli taliplerden biri, gelecekteki kayınpederin huzuruna çıktı. Milyoner hemen sadede geldi:

— Âlâ... Kızı istiyorsun. Ama bil ki beş para vermem. Düğün masrafları sana ait. Ev tutacaksın, döşiyeceksin, hattâ kızın gelinliğini de sen yaptıracaksın. Nasıl, bu fedâkârlıklara razı mısın?

— Elbette efendim, dedi genç adam. Sonra sordu: Kızınızı bana veriyor musunuz şimdi?

Milyoner:

— Hayır! diye kükredi. Vermiyorum. Böyle çirkin bir kız için bukadar saçma fedakârlığa katlanan beyinsize kız vermem ben!

※

Değişiklik...

Ayten, Divan'ın pastahanesinde Sevim'in yanından geçerken ayak üstü iki lâf edeyim dedi:

— Şekerim, ne kadar güzelsin böyle? Hangi berberde saçını yaptırıyorsun? Süheylâ'nın yeni nişanlısını gördün mü? Hilton'a gayet güzel bir Amerikalı yıldız inmiş diyorlar. Dün gece gelmiş, bu gece kalıp yarın gece gidecekmiş. Küpelerine bayıldım doğrusu. Ha, az daha unutacaktım. Geçen gün seni kocanla gördüm. Adamcağız ne kadar değişmiş, tanıyamadım âdeta...

Ayten'in nefes almak için durmasından faydalanan Sevim izahat verdi:

— Tabii tanıyamazsın... Bu, yenisi...

※

Sür gırlas...

Hayganuş ile Agavni manavdan pırasa almışlardı. Agavni parayı vereceği sırada Hayganuş birden hatırladı ve telaşla:

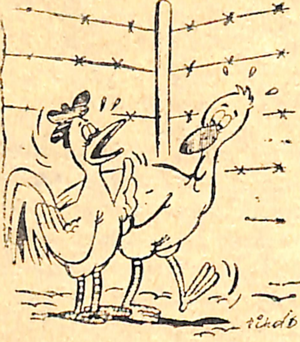
— Ka Agavni, dedi, silik çeyregi sür gırlas...

Bu lâfı duyan manav tersledi:

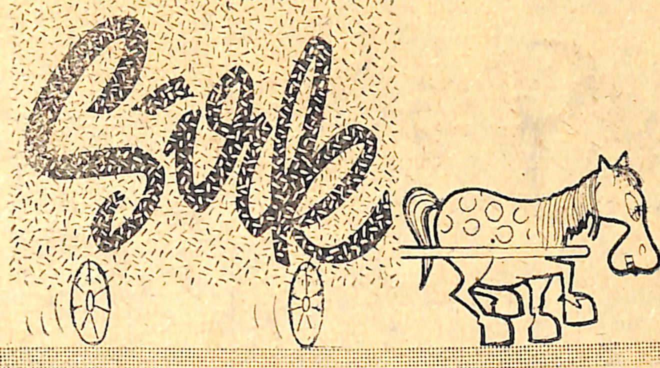
— Madam, dedi, ben ellilik, şeyrek filân almam.

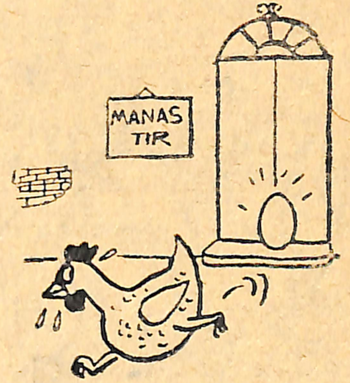
Bu cevap üzerine hayretten gözleri fal taşı gibi açılan Hayganuş:

— Ka yavrum, dedi sen Ermenice bilir idin?

— Ben de o idam mahkûmu Chessmann gibi hatıratımı neşretmek istiyorum!..
(İtalyan)

Bırakılmış çocuk!..
(İtalyan)

Tilkinin intikamı

GÜNÜN birinde hastalanan aslanı, tilkiden başka bütün hayvanlar yoklamaya gelmişlerdi.

Ormanlar kralına yaranmak istiyen kurt:

— Efendimiz, dedi. Bütün hayvan tebaanız rahatsızlığınıza müteessir olmuşlar ve yoklamaya gelmişler, yalnız tilki, ötedenberi size karşı beslediği kötü niyeti göstermiş ve hâlâ ziyaretinize gelmemiştir.

Aslan, hafifçe kükredi:

— Peki, alacağı olsun, yalnız geldiği zaman bana haber ver.

Ertesi gün, tilki çıkageldi. Kurt, hemen usulcacık aslanın yanına sokularak haber verdi.

Aslan, tilkiyi yanına çağırarak şimdiye kadar nerede kaldığını sordu.

Tilki, gayet masum bir tavırla cevap verdi:

— Efendimizin bir an evvel iyileşmesi için ilâç arıyordum.

Aslan memnun olmuştu:

— İlâç buldun mu bâri?

Tilki, aslanın kulağına fısıldadı:

— Yaşlı ve tecrübeli hekimlerin anlattıklarına göre, kurdun sağ bacağında bir boncuk varmış, haşmetlû kralımız onu çıkarıp yutarsa derhal iyi olacakmış.

Aslan, biraz ileride duran kurdu yanına çağırdı ve birdenbire sağ bacağına bir pençe attı.

Tilki bu fırsattan faydalanarak, aslanın yattığı mağaradan çıktı. Kapıda beklemeye başladı.

Biraz sonra kurt göründü. Kan içinde yaralı ayağını sürükleye sürükleye geliyordu.

Tilkinin keyfine payan yoktu. Kurdun yanına yaklaşarak:

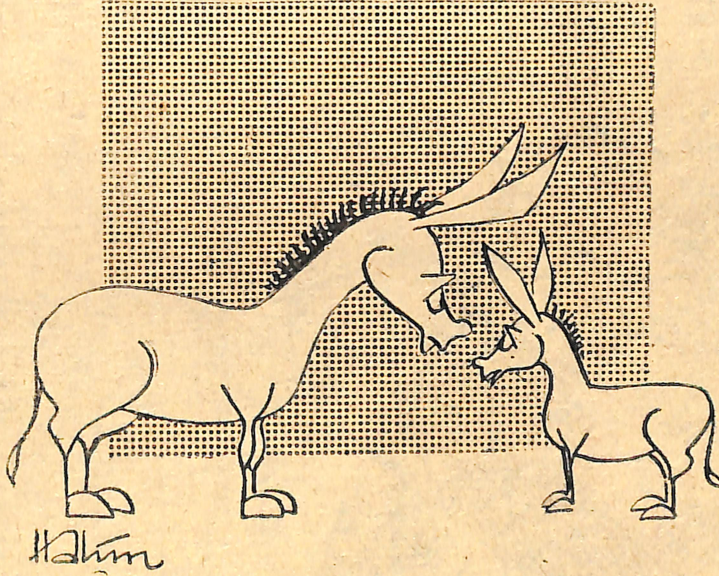
— Ey kırmızı çizmeli dalkavuk, dedi. Bundan sonra kulağına küpe olsun. Bir kralın meclisinde bulunduğun zaman, düşünerek konuş... S. M. Y.

Beklenen fırsat

Genç ve sıkılgan boğa, biraz ileride otlayan genç ineklerle bir ahbaplık kurmak, daha doğrusu flört yapmak istiyordu. Fakat bir türlü uygun bir fırsat düşüremiyordu.

Nihayet, genç boğanın beklediği fırsat çıktı. Birdenbire otların arasında bir çift erkek eldiveni gözüne ilişti. Büyük bir heyecan ve sevinçle eldivenleri ağzına aldı. Ve ineklerin yanına gitti, onları başiyle selâmladıktan sonra:

— Affedersiniz bayanlar, dedi. Acaba bu sütyen hanginize ait?

Sıpa — Babacığım, büyüyünce ben de senin gibi eşek olacak mıyım?!..

Ormanlar kralı

GENÇ ve yakışıklı aslan, ormanda sabah gezintisine çıkmıştı. Arada bir yelelerini gururla sallıyor, etrafına bakınarak kükrüyordu. Kuvvet ve kudretini ormandaki bütün mahlûkata duyurmak ve onlara olan üstünlüğünü teker, teker ağızlarından duymak istiyordu. Karşısına ilk olarak bir geyik çıktı. Aslan sordu:

— Söyle bakalım; ormanların kralı kimdir?

titriyerek cevap verdi:

— Sizsiniz tabiî, efendimiz!

Aslan, çok memnun olmuştu. Yoluna devam etti. Karşısına çirkin bir Şempanze çıktı. Aslan, ayni suali ona da sordu. Şempanze, ormanlar kralı önünde yerlere kapanarak, ormanların yegâne kralının kendisi olduğuna yeminler etti.

Aldığı cevapların tesiriyle yeleleri bir kat daha kabaran genç aslan, son olarak yaşlı, fakat dinç bir fille karşılaştı. Gayet küstah bir tavırla ona da sordu:

— Ormanların kralı kimdir söyle?

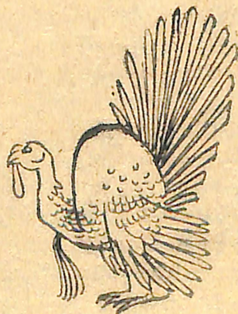
Fil, cevap olarak aslanı hortumu ile yakaladığı gibi, havada çevirdi, yere vurdu.

Aslan, hurdahaş olan vücudunu güçlükle doğrultarak:

— Fil kardeş, dedi, sualimin cevabını bilemedin diye bukadar öfkelenecek ne vardı yani! Ben kusura bakmazdım ki!

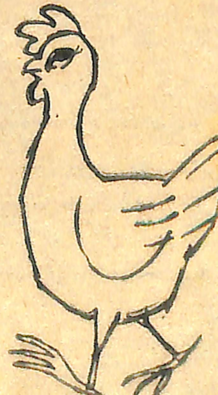
Hacıağa..

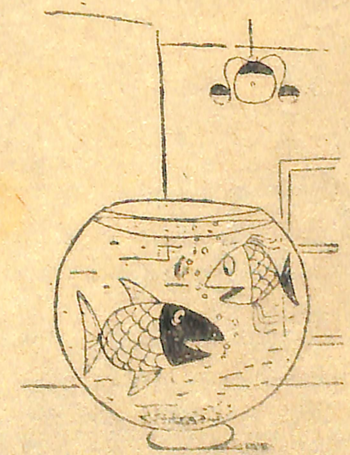
Kabadayı..

Politikacı..

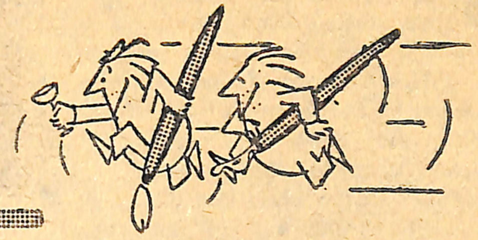
Metres..

— Korkma, sokul sevgilim, artık yalnızız!..

kokteyl

Hâdiseler Arasında
FELEK

Tükrük!

Yolda giderken, tüküreceği tutmuş, mendili de yok, yere tükürmek üzere iken yanında yeşil elbiseliyi görünce hemen başını vevirmiş, ora dan geçen otomobilin üstüne tükürmüş.

Polis yakalamış:

— Yere tükürmek yasak olduğunu bilmiyor musun?

— Biliyorum ağabey.. Onun için yere tükürmedim. Otomobile tükürdüm.

— O da o demek değil mi?

— Orasına trafik karışır, değil mi ağabey!.. Kusura bakma!. Hani biraz okumuşluğumuz vardır. Yer başka, araba başka!

Ve yakasını kurtarmış.

B. FELEK
«Cumhuriyet»

★

Çin masalı

Vaktiyle Çin'de pahalılığa karşı mücadele açmağa karar verilmiş. Çarşı ve pazarları dolaşan zaptiyeler, yüksek bedelle mal satanları meydan dayağına çekmişler. Halk, ertesi gün, fiyatlara bir misli zammedildiğini hayretle gör müş. Satıcılar, fiyatları niçin bir kat daha arttır dıklarını Çinlilere yakışacak veciz bir felsefe ile şöyle izah etmişler: «Şimdiye kadar müşteriden yalnız malın hediyesini alıyorduk. Bundan sonra dayağın bedelini de fiyata ilâve edeceğiz.»

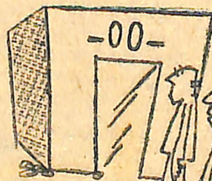
Millî Korunma Kanununun niçin pahalılık cereyanını şiddetlendirdiğini araştırırken, bu eski Çin hikâyesini hatırlamamak kabil değildir.

Feridun ERGİN
«Akşam»

YAZISIZ!..
(İtalyan)

★

Bir damla

İthaf olunur!

Aşağıdaki fıkra, her dik tatöre kolayca yakıştırılabilir ama, gelin biz diktatör Jemenez'den yeni kurtulan Venezuella'ya tatbik edelim:

Jemenez'in memlekete hâkim olduğu günlerde idi. Balıkçının biri suda çırpınan bir adamı kurtarıp sandalına almış tı. Biçareyi silkeledi, ce ketiyle sarıp sarmaladı ve sahile doğru kürekle re asıldı.

Biraz sonra kazazede sordu:

— Dile benden ne dilersin?

Balıkçı kalender bir adamdı:

— Haydi yahu, dedi, işine bak, senden ne dileyeceğim.

— Canım söyle sen, ben çok kudretli bir adamım.

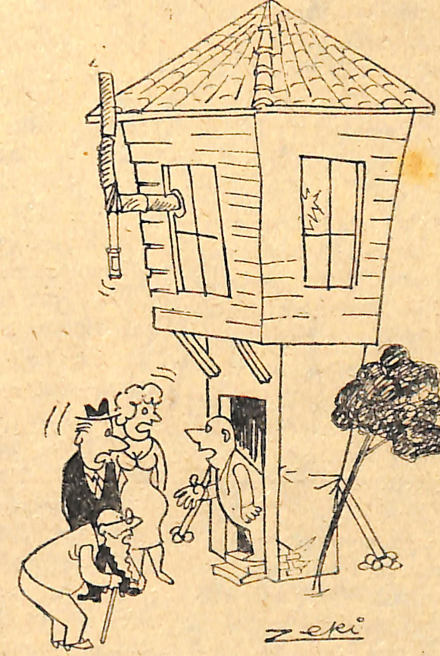
Balıkçı gene istihfafla gülümsedi ve sustu. Bunun üzerine adam:

— Bana bak, dedi, ben Jemenez'im anladın mı?

İşte o zaman aklı başına gelen balıkçının, birden adamın ayaklarına atıldığı görüldü:

— Aman, dileğim şu: seni kurtardığımı sakın kimseye söyleme!

Bedii FAİK
«Dünya»

— Kiralık, kiralık ama, böyle çocuklu aileye vermiyoruz!..

Akıl

Nasreddin Hoca kahvede otururken, koşarak komşusu gelmiş:

— Aman efendi, demiş, yetiş...

— Hayrola?

— Karın aklını kaybetti!

Hoca, çubuğundan bir nefes çekip düşünmeğe başlamış...

— Ne düşünüyorsun hazret?

— Bizim karının aklı yoktu da, demiş, acaba nesini kaybetti diye düşünüyorum!

«Eski mizah»

LDF
aramızda

Doğrusu

Hikâye pek hoşuma git tiği için, arada bir hatırlarım:

Bir köyün Demokrat Partili muhtarı, öteki köyün Halk Partili muh tarını, bir tarla kavgası yüzünden eni konu pataklar. Tabiî mesele Jandarma karakoluna düşer. Damokrat Partili muhtar, Jandama başçavuşuna der ki:

— Kabahat bu herifte değil, bu herif gibileri muhtar yapanda... Esası muhtar olmak için bir adamın, anadan doğma demokrat olması lâzım. Gördünüz mü demokrat muhtarın mantığını? Ve anladınız mı niçin, Üniversitemiz bir türlü muhtar olamıyor.

Adnan VELİ
«Vatan»

★

Çocuk

Nasreddin Hocaya sormuşlar:

— Yüz yaşında bir adamın çocuğu olur mu?

— Eğer, demiş, delikanlı komşuları varsa, olur! «Eski mizah»

— Affedersiniz evlâdım, bu ne kuyruğu?!..

★ AMERİKAN MİZAHINDAN ★

BİR sabah Beşinci caddeden aşağı, parka doğru iniyordum. Yetmiş İkinci Sokağın kavşak yerinde güneye akan trafiğe yol vermek için durdum. Ardı arkası kesilmeyen bir sel önümden akıp gidiyordu. Oracıkta hemen gözüme bir taksi ilişti. O zamana kadar görmediğim biçimde bir taksiydi. Taksiye girip yerleştim. Şoför,

— Yolda giderken herhangi bir şey sormak isterseniz, camı iki kere üst üste tıkırdatırsınız, dedi. İşaret budur, anladınız mı?

— İki kere tıkırdatmak... diye kendi kendime tekrarladım.

Şoför,

— İşleri çabuk kavrıyorsunuz ama bir de bunları unutmamak var. Unutmamak için en iyisi, aklınızda tutmak istediğinizle başka şeyler arasında bağlantı kurmaktır. İki kere camı tıkırdatacağınızı unutmamak için, insanın iki ayağı olduğunu, arabanın iki arka tekerleğini hatırlayın.

— Ya da günde iki kere dışarı çıkıyorum.

— Tamam, aklınız erdi bu işe...

Trafik memuru düdüğünü öttürdü, biz de yola düzüldük. Biraz sonra camı tıkırdattım. Ama dalgınlıkla üç kere... Şoför oralı olmadı.

— Bir insanın kaç ayağı var? diye sordum kendime. Camı bir daha iki kere tıkırdattım. Şoför camı açtı:

— Buyrun, bir şey mi var?

— Beni Astor oteline götürün,

New York'a her gelişimde bu otele inerdim. Astor oteline geldiğim zaman karnım açlıktan zil çalıyordu. Taksinin kapısını, otelin uzun boylu bir adamı açtı. Bir şeyler söyledi ama, onu dinliyecek durumda değildim. Merdivenlere doğru yürüdüm, sonra hole çıktım. Hol, aman ne yüz kızartıcı... Otel kâtibinin masasına kadar kalabalıktan zor gidebildim. Kalabalığı görünce, boş oda bulmaktan umidimi kestim. Ama yine de:

— Boş odanız var mı? diye kâtibe sordum.

— Var beyefendi, kimliğinizi deftere yazıp, hemen odanızı gösterelim, dedi.

Adımı, oturduğum yeri deftere yazdı. Kâtip oradan birini çağırdı. Bana da odamın numarasını söyledikten sonra bir anahtar verdi. Beni odama götürecek olana:

— Otelde boş oda var da bu kalabalık nedir? diye sordum.

— Bunlar mı? Oda istemiyorlar. Bunlar bizim bekleme listemizde yer alan müşterilerimizdir.

— Peki, bunlar neyi bekliyorlar?

— Bunların beklediği oda filân değil. Bu gördüğünüz kuyruk, koltukta oturma kuyruğudur.

O kadar şaşırdım ki, işin aslını astarını öğrenmek istedim. Soruşturmam sonunda işte şunları öğrendim:

Otelin holünde dört tane mermer direk vardır. Bu direkler aslında, tavanın çökmesini önlemek için destek olarak konulmuştur. Her mermer sütunun çerçevesine üçer tane koltuk yerleştirilmiş. Dört sütunda, üçerden on iki koltuk var. Bu koltuklarda uzun otur ma yarışı yapılıyor. Koltuklardan birine en son, en yeni oturan Mr. Pudoy, sekiz yıldır hep o koltukta oturmaktadır. Öbür koltuktakiler ona «genç arkadaş», «yavrucuk» diyorlar. Pudoy, bu koltuğa oturabilmek için tam yüz yirmi beş bin dolar ödemiştir. Bu para, kalkmadan oturulacak koltuklara verilen paralar içinde rekordur. Bu koltuğu kendisinden devir aldığı Mr. Balton adında biridir. Bu adam yüz yirmi beş bin doları görünce dayanamamış, parayı cebine indirmek için, dört yıldır üzerinde oturduğu koltuğu Mr. Pudoy'a bırakmıştır.

Koltukların en eski oturucularından biri, holün kapıya en yakın sütununun dibindeki koltukta oturmaktadır. Bu adamın adını bile bilen yoktur. Şimdi ona «General Grant» takma adını takmışlardır. 1834 den beri hep bu koltukta oturmaktadır. Kendisine daha ne kadar oturacağı sorulunca:

— Yüz yılı doldurmak istiyorum, diyor.

Yine o direğin dibindeki koltuklardan birinde Mr. Lyman adında biri oturmaktadır. Cıgara tiryakisi olarak tanınmaktaydı ama, on dört yıl önce cıgarası da, parası da bitince, cıgarayı bırakmıştır. Yine bu direğin çevresindeki üçüncü koltukta Lucy adında bir kadın oturmaktadır. Otele 1887 de gelmiş. Harward'lı bir erkekle buluşup beraber öğle yemeği yiyeceklermiş. Beklediği erkek gelmeyince, o da koltukta oturma kuyruğuna girdi. Ama koltuklar hiç bir zaman boşalmadı. Kadın ayakta kazık gibi dikile dikile, ayaklarına kara su indi. o da Mr. Bates'in kucağına oturmak zorunda kaldı. Günün birinde bir de bakmışlar ki, General Grant'la Mr. Bates'in arasındaki koltukta oturan adam ölmüş.

Bunun üzerine adamın öldüğünü ilk gören Mr. Bates, ölüyü koltuktan aşağı yuvarlıyor. Böylece Lucy adındaki kadın da ölüden boşalan koltuğa çöküveriyor. Asıl kurtuluş Mr. Bates için olmuştu. Çünkü Lucy kucağında otura otura, bacakları, dizleri tutmaz olmuştu, kötürümleşiyordu.

Koltukta oturanlar içinde bir kadın daha vardı, Margaret... Söylendiğine göre, 1900 de buraya gelip koltuğa oturduğu zaman göz alıcı bir güzel kızmış. Aynı direğin dibindeki koltuklardan birinde oturan Mr. Diehl, bu güzel kızla oynaşlık etmeğe bile yeltenmiş. Ama ikisi de oturdukları koltuklardan hiç bir zaman kalkmadıklarından, Mr. Diehl ezberinde olan bütün aşk edebiyatını söylemiş, güzel kız da oturduğu koltuktan onu dinlemiş. Mr. Diehl'e de avuçlarını yalamak düşmüş.

Astor Otelinin ilk günlerinde ayakta kalanlardan gücü yetenler, orman kanununa baş vururlar, oturanları zorla koltuktan söker atarlar. Daha bir zorba gelene kadar kendileri otururlar. Gücü gücü yetene tatsız bir işti. Bu zorbalık ortadan kaldırılınca hiyleler, strateji başladı. Koltuk kapmak için türlü hiyleler, oyunlar kullanılıyordu. Hiyleye karşı kanun bir şey yapamadı. Ne gibi hiyleler? Ayakta dura dura anası ağlayanlardan biri, garsonlardan birine para yedirip, onu şöyle bağırtıyordu:

— Mr. Gordon!.. Mis Lily, telefonda sizi istiyor!..

Telefona gitmek için kalkar kalkmaz ondan boşalan koltuğa bu düzeni kim kurduysa o çöküveriyordu.

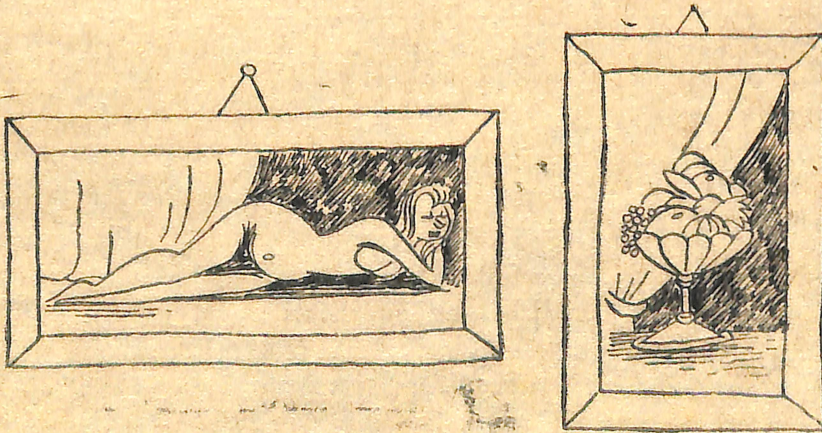
Düzenlerin en büyüğü:

— Yangın vaaar!.. diye bağırmaktı.

Zamanla otelci bu düzenleri hep yasak etti. Şimdi artık yirmi, yirmi beş yıldır koltukta oturan kimse, o koltuğa, bacağı, kolu gibi sahipleniyor. Bu kadar zaman koltukta oturanlar isterlerse gezip dolaşabilirler. Kimse onların koltuklarına oturamaz. Ama neye yarar, yıllardır oturmaktan kötürüm olmuşlar. Hiç bir yere gidemiyorlar.

Astor otelinin eski garsonlarından biri, Mr. Bates'ten duyduğu bir sözü bana anlattı. Madison Square Garden'de bir bayrak direğinin tepesinde tam on sekiz saat oturup «direk üstünde oturma» şampiyonluğunu kazanan birinden konuşulduğunu duyunca Mr. Bates şöyle demiş:

— Yahu şu dünyada ne aptallar var... Nasıl olup da o kadar rahatsız bir yerde otururlar!..

Ümit bu ya...

Talât Vecdet Devrimer, dolmuşta genç ve canlı bir arkadaşına rastladı. Şuradan buradan konuşup şakalaşmağa başladılar. Bir aralık Talât, iltifat olsun diye:

— Zeki adamlarla konuşmağa bayılırım! dedi.

Arkadaşı taşı gediğine koydu:

— Köftehor seni... Sirayet eder diye umuyorsun, değil mi?

Milletlerin Güldükleri

Diana Dors
İngilizlerin Sex bombası!..
(Alman)

İsabet!

Bir İskoç ailesi Amerikaya hicret etmişti. Kayıt muameleleri yapılırken bürodaki memur:

— Mr. Mac Gregor dedi. Bu resim hakikaten tıpkı size benziyor ve sizin fotoğrafınız olduğu belli, fakat diğer resmin Mrs. Mc. Gregor'a en ufak bir benzerliği yok. Bu hanımın karınız olduğunu nasıl ispat edeceksiniz?

Bu sual üzerine İskoçyalı, memuru bir köşeye çekip kulağına eğildi:

— Aman azizim. Bu kadının benim karım olmadığını ispat et. Sana tam yirmi dolar var!

(İskoç)

Peki, niçin?..

Cici kuçu köpek maması firmasının büyük toplantılarından biri yapılıyordu. Büyük salonun duvarları Cici kuçu mamasına ait birçok propaganda resimleri ile dolu idi. Herkes yerini alınca direktör ayağa kalktı ve uzun bir konuşma yaptı. Firmanın vaziyeti fena idi. Direktör konuşmasının sonunda hazır bulunanlara sordu:

— Beyler, mevcut köpek mamalarından hangisi emsallerine nazaran % 30 daha fazla et ihtiva eder?

Bütün âzalar bir ağızdan cevap verdi:

— Bizimki...

— Lezzet, ambalaj, hazırlanış ve saire bakımından en üstün...

Direktör lâfını bitirmeden herkes âdeta koro halinde:

— Bizimki, diye bağırdı.

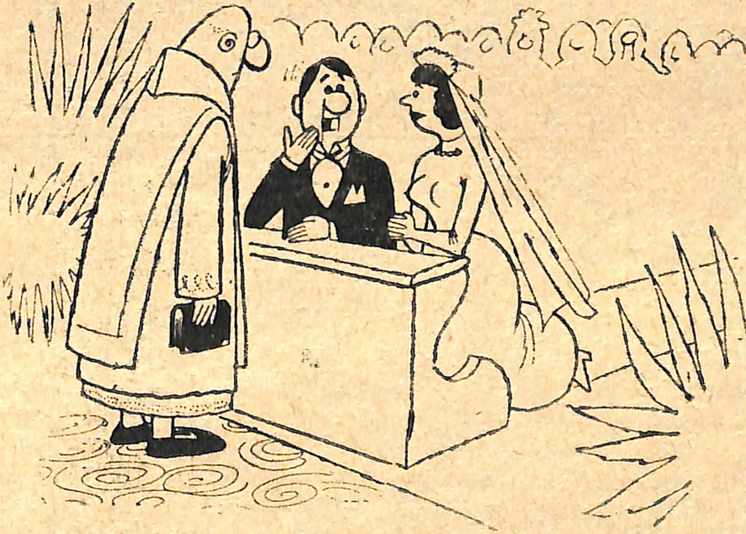
O zaman direktör gözlüğünü düzeltti ve en ağır darbeyi en sona saklıyanların tavrı ile:

— Peki, dedi. Niçin öyleyse satışta 14 üncü geliyoruz?

Ara yerden ufak bir ses cevap verdi:

— Köpekler mamamızı sevip tatmadılar da ondan.

Çeviren: Semiramis AYDINLIK

Damat — Eyvah, beni yemeğe beklememesi için karıma telefon etmeyi unuttum!..
(İtalyan)

— Ben ihtiyatı severim: ya bir gün uzun saç modası çıkarsa,..
(Alman)

Poker dersi

Kovboy Jack çiftliğe yeni gelen yamağa poker öğretiyordu.

— Bak! Eğer böyle as onlu papaz kız ve vale sırayla ve ayni renkte bir araya gelirse buna floş ruayyal denir. Elinde floş ruayyal olanda paraları alır.

Yamak sordu:

— Peki iki oyuncu birden floş ruayyal tutarsa kim kazanır?

Kovboy biraz düşündü ve cevap verdi:

— Kim daha çabuk silâh çekerse o..

(Amerikan)

— Ne talihli kız, çuvalını taşıtacak hamalı var!..
(Fransız)

Körpe mi, kart mı?

Şehirli bir delikanlı yazı amcasının çiftliğinde geçiriyordu. Amcası çok geniş olan bu çiftlikte sığır besler ve bunları satardı. Bir gün delikanl ısığırları görmeğe gelen bir müşterinin bunların arasında dolaşıp hepsine birer çimdik attığını farketti ve tuhafına giden bu hâdiseyi amcasına anlattı o da vaziyeti izah etti:

— Oğlum! Sığırların körpe veya kart olduğunu anlamak için ekseri böyle yaparlar. Seninde aklında olsun; bilhassa sığırın körpeliği sağrısındaki etin yumuşaklığından anlaşılır.

Aradan bir kaç gün geçmişti ki delikanlı koşarak amcasının yanına geldi ve:

— Amcacığım diye seslendi, baksanıza şurada Maggie ablayı satın almak isteyen bir adam var galiba! (Amerikan)

YAZISIZ!..
(İtalyan)

Mazeret!

Meksikada daima erkekler eşeğe biner, karıları ise yanlarında yaya yürür.

Bu vaziyete hayret eden bir yabancı, eşeği üzerine kurulmuş giden bir Meksikalıya sordu:

— Niye siz eşekle gidiyorsunuz da karınız yaya yürüyor?

Meksikalı omuzlarını silkti:

— Karımın eşeği yok ki!

(Amerikan)

— Bu son provadır, adam hakikaten miyop!..
(Amerikan)

— Dur, arka tekerlek koptu!..
(Fransız)

Şairin karısı!

Şair Milton, gözleri kör olduktan sonra dünya evine girmişti. Karısı şirret bir kadındı. Bir gün ziyaretine gelen Buckingham Dükü iltifat maksadile Milton'a:

— Azizim, dedi, karınız tıpkı bir güle benziyor.

Milton gülümsedi:

— Haklısınız. Ben kendisini göremiyorum ama, dikenlerini hissediyorum.

(İngiliz)

MEŞHEDİ ile Devri Âlem

Ercüment Ekrem Talû

Tahranda, büyük sabırsızlık içinde geçirmeğe mecbur olduğumuz üç gün nereleri gezebildiysek gezdik. Sonra otomobille Hazer denizi sahiline doğru gitmeğe başladık.

İki üç gün sonra (Rişt) kasabasına varmıştık. Torikle benim sevincimize son yoktu. Meşhedi de oğluna kavuşmuş, o da sevinç içindeydi.

(Rişt) te pasaport işlerimizi tamamlatıp, ufacık demiryolundan (Pirepazarı) na, oradan yelkenli bir balıkçı kayığı ile (Enzüli) ye geldik.

Orada bir Rus vapuru bizi bekliyordu. Binip Bakû'ya çıktık. Ateşli bir acele ile trene atladığımız gibi, Karadenize, Batuma kavuştuk.

Uzaktan esip gelen rüzgâr, burnumuza anavatanın kokularını getiriyordu. Tıpkı bir çocuk gibi bu kokuyu derin derin kokluyor, ciğerlerime dolduğunu, oradan kalbe, kalpten damarlara geçtiğini, yayıldığını hissediyordum.

Karadeniz açıklarında bizi bu sefer taşıyan vapur hiç de rahatsız etmiyordu. Halbuki oldukça fırtına da vardı. Torik, neşeli, güverteye bağdaş kurmuş, Meşhediyi de karşısına almış, takılıp duruyordu.

Ben, uzun boylu bir yorgunluk, daha doğrusu, heyecandan sonraki durgunluğun insana sağladığı keyfi duyuyordum. Bulunduğum yarı uyku halinde, yol arkadaşlarımın konuşmalarından bazı parçalar kulağıma geliyor, üst tarafını işitmiyordum.

Torik:

— Moruk! diyordu, İstanbul'da arada sırada keyif, hatır sormağa dükkâna damlarım! Tanımamazlıktan gelir de beni sepetlemeğe kalkışırsan, yok mu? Elyanı, falanı, fişmekânı, hepsini yetmiş iki mahallede yayar, seni de tefe kor, çalarım, katalavis!

— Yoh! Özün, her ne zaman gelürsen, başimla beraber gabul idirem. Sen menem dadaşım, gardaşımsan. İlle özünden çoh hoşlaşmışam.

Kendi kendime;

— Ooh! dedim, tamam! İstanbuldaki ahbaplığı şimdiden kuruyorlar. Bizi hesaba katan bile yok.

Başımı o tarafa çevirdim.

— Allah muhabbetinizi arttırsın; sakın, beni de adam yerine saymayın, e mi? diye bağırdım.

— Ay... Maşallah, uyandın mı? Bu ne uyku, ayol?

YAZISIZ!..

RÜYA!

Gündüz rakısı bana hiç yaramaz, hele yaz sıcağında olursa! O gün, Yusuf Ziya, Faruk Nafiz, Ramiz ve daha bir iki arkadaş, Adaya misafir gitmiştik. Hava güzel, deniz duru, etrafımızı saran çamlar hoştu. Öğle yemeğinden evvel, birer ikişer kadeh atıp neşemizi arttırmamız bilmem hangimizin aklına esti. Hepimiz birer parça içtik.

Hay içmez olaydım! Yemekten kalkar kalkmaz, bir uyku, bir uyku, sanki göz kapaklarımın üstüne birer kilo ağırlık yerleştirmişler.

Azıcık kestirirsem geçer, dedim. Sırtımı bir çam kütüğüne dayadım, mavi suları tâ ufuklara kadar dümdüz uzanan Marmaraya karşı gözlerimi kapayıp, kendimden, hafifçe geçecek oldum.

Sen misin bu işi yapan? Ben ömrümde böyle uyku uyuduğumu bilmiyorum. Tam üç buçuk saat! Ve bu üç buçuk saat içinde, sizin okuyup okuyup bitiremediğiniz bu dünya seyahati, en küçük tafsilâtına kadar, gözlerimin önünden geçti...

Evet sevgili okuyucu! Bu merakla takip ettiğin hikâye, gündüzün rakı içmek gafletinde bulunmuş bir adamın gördüğü rüyadan başka bir şey değildir.

Hakikatte ne Meşhedi, ne Torik, ne Elyan, ne de kalyan var. Hepsi, hepsi rüya!

— SON —

AKBABANIN YENİ TEFRİKASI

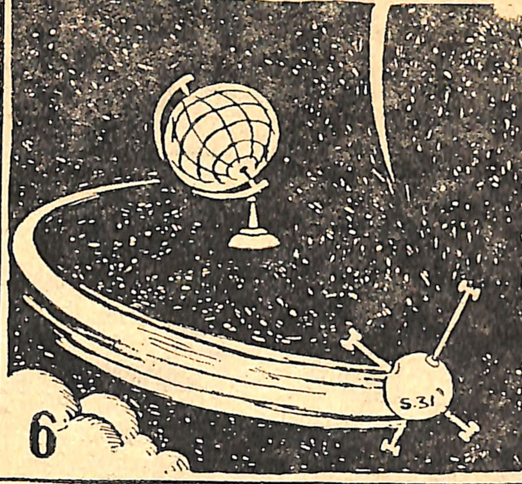
PAPELOĞLU

Ercümend Ekrem Talu'nun bir mizah şaheseri

SALİH TEKCAN

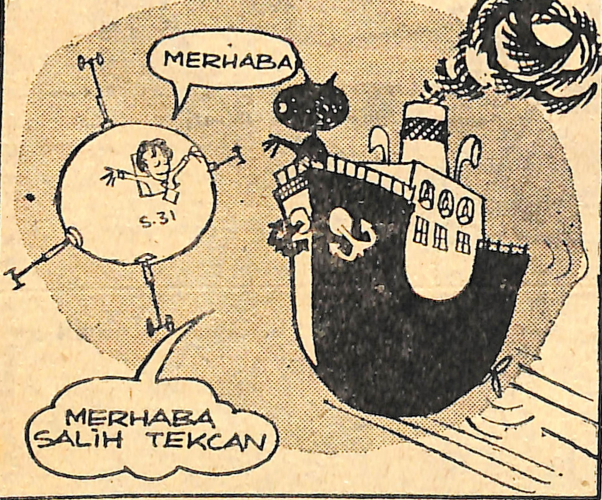

Yazan-Çizen
YALÇIN ÇETİN

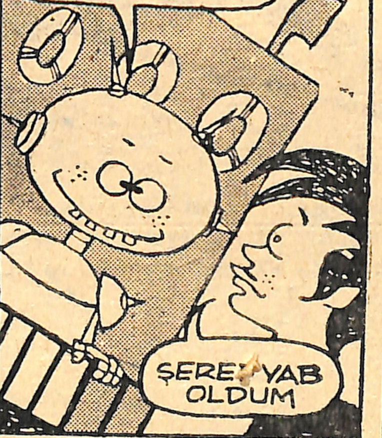

SALİH TEKCAN YOLDA SPUTNİK 2 İLE KARŞILAŞTI. O SIRADA UZAKTAN BİR HAVA GEMİSİ GELMEKTEDİR...

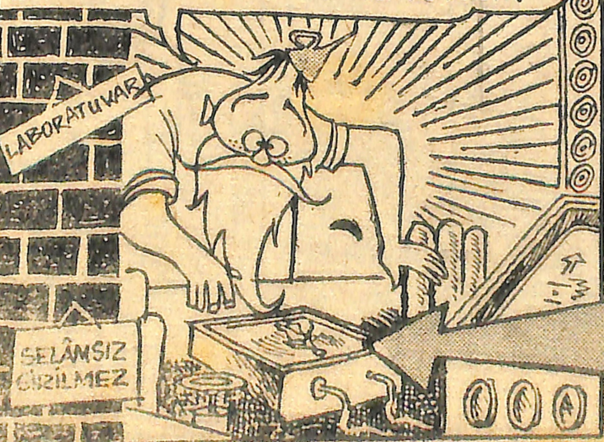

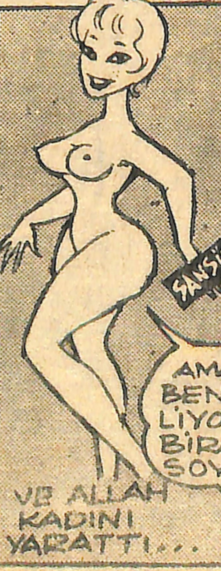

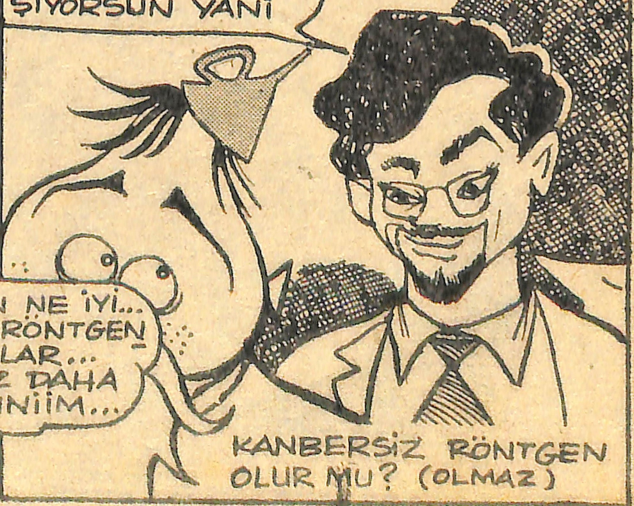

DÜNYADA OLUP BİTENLERDE YENİ BİR ŞEY YOK...

AYNI ANDA ŞEHRİN BİR BAŞKA KÖŞESİNDE, ALELACAİP BİR LÂBORATUVAR'DA

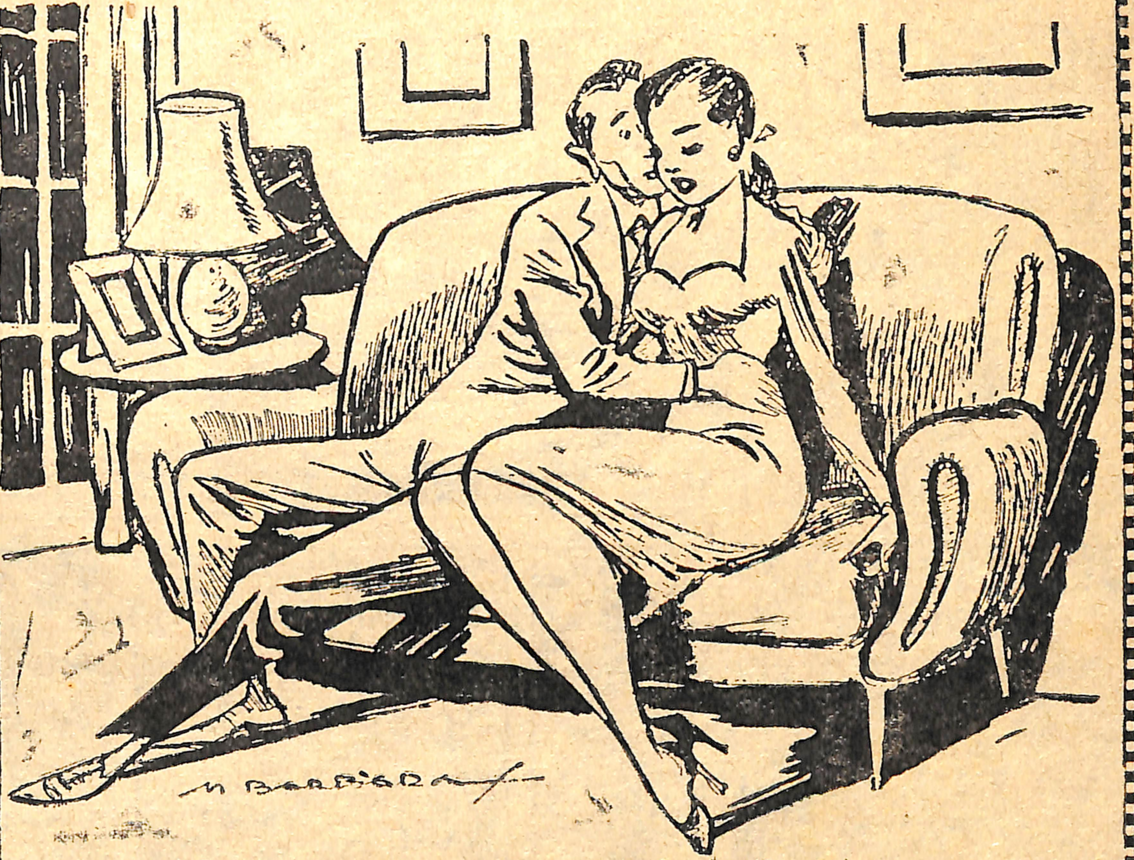

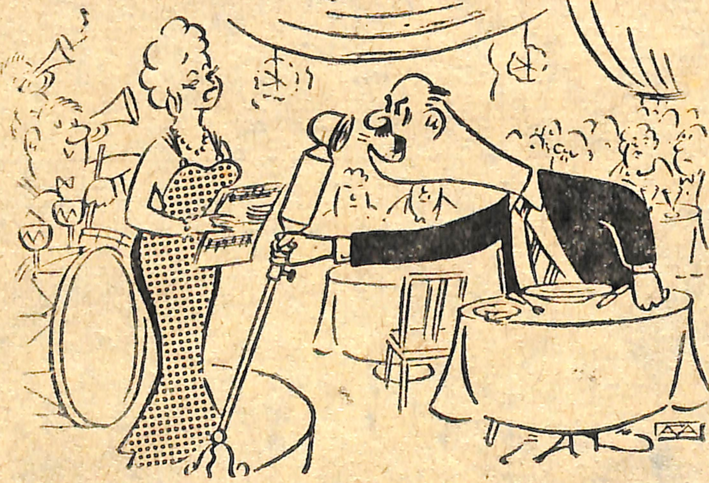
dünya Karikatürleri

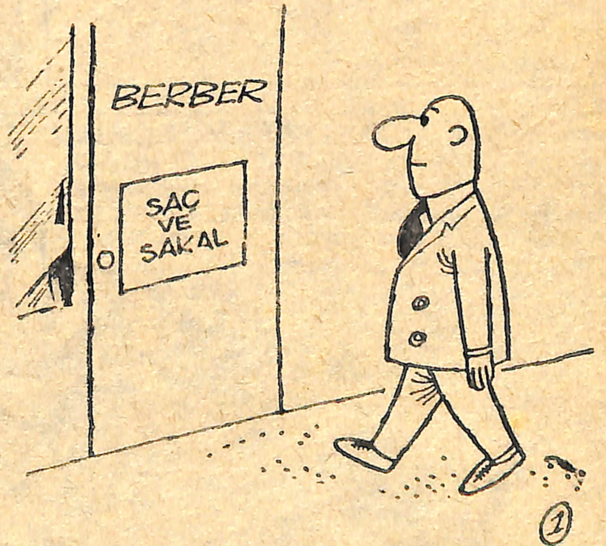
DENİZKIZI — EYVAH KOCAM!..

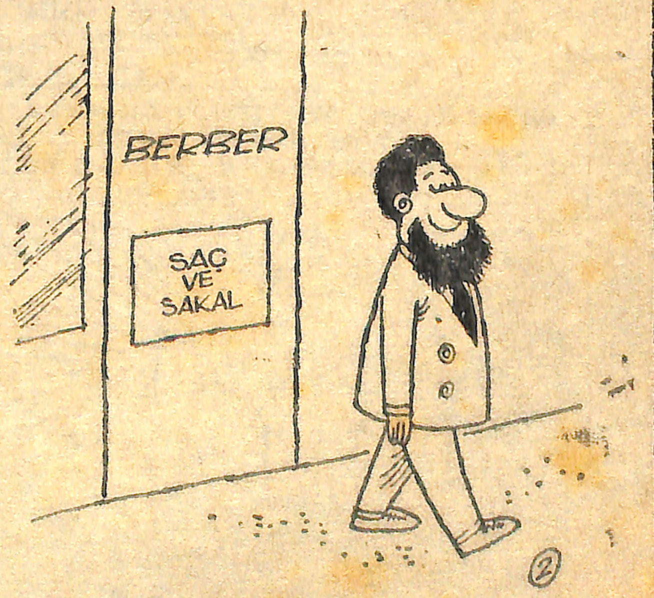

— BEBEĞİM, SENİ YATIRSAM (ANNEEE) DİYE BAĞIRIR MISIN ?
— HAYIR, BEN YATINCA GÖZLERİNİ KAPAYAN BEBEKLERDENİM !..

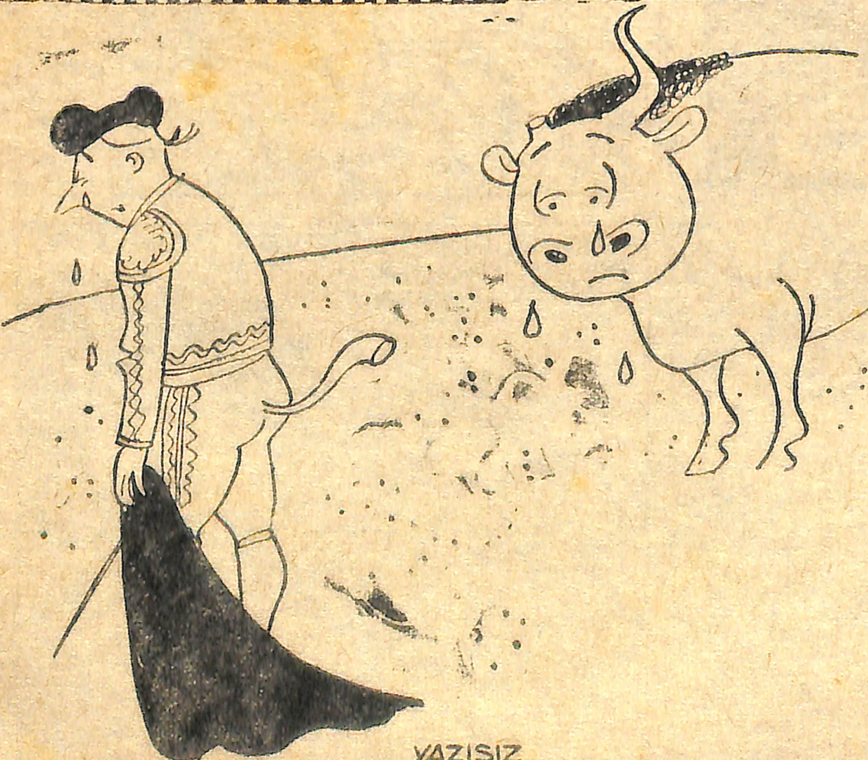

— GARSOOON... PİRZOLAM NE OLDU !..

YAZISIZ

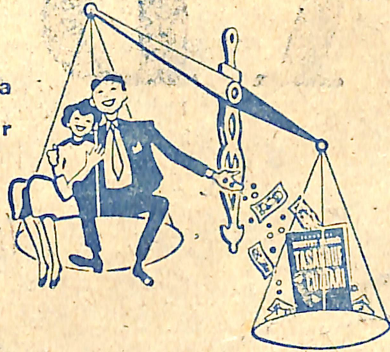

YAZISIZ

Hayat seviyenizin yükselişi...

Devamlı olarak para biriktirmenize de bağlıdır

Bir yıl Ayda en az 25 lira yatıracağınız

Aylık Gelirli Küçük Tasarruf Hesabı

Size 20 yıl boyunca 500 liraya kadar

AYLIK GELİR

ikramiyeleri kazandırır.

Ayrıca: hesabınızdaki paranın her (150) lirasile de Apartman Daireleri ve Para ikramiyelerinden faydalanırsınız.

EMNİYET SANDIĞI

Göz ucu ile Avrupa

Yazan :

Yusuf Ziya Ortaç

Seyahat edebiyatının bu güzel kitabı Pek yakında çıkıyor.

Fiyatı 1 liradır.

Siparişlerinizi şimdiden yapmanızı rica ederiz.

AKBABA YAYINEVİ

Denizcilik Bankası

Bütün

Banka muameleleri için

Hizmetinizdedir.

SÜMERBANK

MEVDUAT SAHİPLERİNE EN FAZLA MENFAAT TEMİN EDEN

BANKADIR

Paranızı

SÜMERBANK'a

yatırınız.

Sahibi : YUSUF ZİYA ORTAÇ

Yazı işlerini fiilen idare eden: NEHAR TÜBLEK

Teknik Sekreter: Selâmi M. YURDATAP

Adres: Klotfarer Cad. No. 8-10, Daire: 3
Belediye - İstanbul Telefon: 22 18 11

Abone: Seneliği 37,5 altı aylığı 19 lira

Basıldığı yer: ERCAN MATBAASI

AKBABA

Bir iş adamı ayda sinema açacak! — Gazeteler —